

RAPORT DE ÎNTRECERE

Citiți
pagina
a III-a:

Hunedoara:
**SENTIMENTUL
MATURIZĂRII**

Proletari din toate țările, uniți-vă!

OBIECTIV PRINCIPAL:

PROGRESUL TEHNIC

Am solicitat tovarășului
ing. CONSTANTIN NĂCUȚĂ

adjunct al ministrului industriei construcțiilor de
mașini, să ne prezinte principalele realizări
obținute în ultimii 6 ani în această ramură

• GALAȚI

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea, colecțiile de muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderile industriale ale orașului Galați, au raportat îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea celui de al IV-lea Congres al partidului. Astfel, de la începutul anului și până în prezent s-a realizat peste sarcina de plan o producție globală de 32 172 000 lei față de 25 245 000 lei cît prevedea angajamentul. De asemenea, a fost îndeplinit angajamentul la producția marfă. Productivitatea muncii a crescut în primele 6 luni din acest an cu 3,3 la sută iar economiile la prețul de cost depășesc 7 000 000 lei. Tot în această perioadă au fost produse și livrate peste prevederile planului 1 080 tone de tablă subțire, 530 tone sîrmă, 166 tone piese turnate din fontă, mari cantități de minereu sortat, 319 tone uleiuri și grăsimi vegetale și altele. O contribuție de seamă în obținerea acestor succese au adus-o colecțiile de muncă de la Uzina Laminorilor de tablă, Stația de sortare a minereurilor, Uzina mecanică și altele.

• ORADEA

ORADEA (de la corespondentul nostru). — În regiunea Crișana, noi întreprinderi raportează îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea celui de al IV-lea Congres al partidului. La Uzina de utilaje miniere din orașul Petru Groza, graficele întrecerii indică depășirea angajamentelor luate la toți indicatorii. Față de 1 060 000 lei angajament la producția globală metalurgică au realizat până acum 1 846 000 lei iar la producția marfă față de 2 200 000 lei s-au realizat 4 062 000 lei. În perioada amintită productivitatea muncii a înregistrat o creștere de 1 la sută la 1,6 la sută. Economile antecalulate la prețul de cost se ridică la 2 450 000 lei. Importante succese au obținut și muncitorii din unitățile de exploatare și industrializare a lemnului. Pe ansamblul regiunii s-a înregistrat, în aceste întreprinderi, o depășire a producției globale cu 2 068 000 lei față de 550 000 lei, angajament, a producției marfă cu 2 821 000 lei față de 585 000 lei angajament. Productivitatea muncii a crescut cu 1,2 la sută depășindu-se în același timp angajamentele și la ceilalți indicatori.

• BAIJA MARE

Producția globală realizată pînă în prezent de exploatarea Trusului minier Baia Mare depășește cu peste trei milioane lei angajamentul reînnoit în cinstea Congresului, iar producția marfă, cu 3 426 000 lei. Pe ansamblul industriei maramureșene, angajamentele luate în cinstea celui de-al IV-lea Congres al partidului — de a se realiza o producție globală suplimentară în valoare de 61 700 000 lei — a fost depășit cu peste 23 milioane lei, iar la producția marfă cu circa 33 milioane lei.

• TELIUC

În numai 50 de zile, de cînd a început să producă, prepararea de minereu de fier de la Teliuc a îndeplinit și depășit angajamentele luate în cinstea Congresului partidului, de a da peste plan circa 4 400 tone de concentrate de fier. De asemenea, conținutul de fier al concentratului litrat furnalelor de la Hunedoara a depășit prevederile angajamentului.

— Tabloul succesorilor într-o ramură atât de importantă a industriei noastre cum este aceea a construcțiilor de mașini este vast, ceea ce ne va determina să reliefăm cu ocazia acestei discuții doar pe cele mai însemnate. Explicația acestor succese constă în politica înțeleaptă, dusă cu neabătută perseverență de partidul nostru care a ținut permanent ridicat steagul industrializării socialiste ca primă sarcină economică, avîndu-se în vedere, în mod deosebit dezvoltarea construcțiilor de mașini. Planul șesenal a fost în acest sens un exemplu strălucit de gândire economică rațională, eficientă. Cu satisfacție firească constructorii de mașini raportează în aceste zile că, sub îndrumarea și cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid au îndeplinit și depășit principalele obiective prevăzute în Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. pentru această ramură.

Producția globală preliminară a acestei ramuri va depăși de 2,6 ori nivelul din 1959, atîngîndu-se un ritm mediu anual de creștere de peste 17 la sută față de 14 la sută cît s-a prevăzut. Ponderea ramurei construcției de mașini în producția industrială totală va fi la finele anului în curs, de 28 la sută, comparativ cu 22,9 la sută în 1959. După cum se știe, datorită muncii pline de abnegație, priceperii și inițiativei constructorilor de mașini, această ramură a depășit încă de anul trecut nivelul producției globale prevăzut pentru ultimul an al șesenalului.

Și, în sfîrșit, un succes pe care trebuie să-l menționăm: fabricarea de mașini din întreaga țară întîmpină Congresul partidului, cu principalii indicatori ai planului de producție pe semestrul I al anului 1965, îndeplinit.

— Subliniați pentru cititorii noștri importanța succesorilor despre care vorbim.

— Ritmul rapid de dezvoltare a producției industriei construcțiilor de mașini constituie un factor important al creșterii armonioase a întregii economii. În anii șesenalului a sporit continuu participarea acestei ramuri la înzestrarea diferitelor sectoare ale economiei cu utilaje și instalații tehnologice de înalt nivel tehnic. Cerințele de mașini și utilaje agricole, mijloace de transport pe căile ferate, autovehicule, utilaje petroliere, instalații pentru industria chimică, a cimentului, de prelucrare a lemnului și altele au fost acoperite aproape, în întregime din producția internă realizîndu-se progrese în ce privește lărgirea sortimentelor și îmbunătățirea parametrilor tehnici. Dintre numeroasele sortimente de produse cu caracteristici tehnice superioare asimilate în ultimii ani

voi menționa locomotivele Diesel electrice de 2 100 C.P., vagoanele de călători de mare viteză, noile tipuri de mașini-unelte de așchiere, hidro-agregatele pentru centralele electrice de pe Bistrița, instalațiile de foraj pentru adîncimi de aproape 7 000 m, cargourile maritime și fluviiale, gama de autocamioane de 3 și 5 tone, tractoare agricole și rutiere, transformatoare pînă la 200 MVA și 220 KV și multe altele.

Foarte important este de reținut faptul că în această perioadă constructorii de mașini au reușit să treacă și la producția de linii tehnologice complete. O parte importantă din instalațiile și agregatele unor mari obiective industriale ridicate sau aflate în construcții în anii șesenalului cum sînt Combinatul de îngrășăminte chimice de la Turmu Măgurele, Uzina de aluminiă de la Slatina, Laminorul de tablă groasă de la Galați, fabricile de ciment prin procedeu uscat și altele sînt creații muncitorilor din țara noastră, a industriei noastre constructoare de mașini. În același timp, s-au livrat la export instalații complete dintre care cităm rafinăriile de petrol de la Gauhati și utilaje pentru rafinăriile Barauni din India.

Dezvoltarea în ritm susținut a ramurii construcției de mașini, diversificarea producției, ridicarea nive-

Continuare în pag. a IV-a)

ȘTIINȚA PENTRU OM

de acad. ȘTEFAN MILCU

În preajma celui de-al IV-lea Congres al partidului, cînd țara își face un bilanț semnificativ, progreselor ei, sînt bucurii să amintesc și de succesele medicilor noștri a căror proveniență se află în rolul important pe care l-au avut și în dezvoltarea științei medicale în țara noastră, transformările revoluționare pe care le-am trăit în ultimele două decenii.

Sub cele mai diverse forme partidul a intervenit activ în acest proces, procesul de transformare revoluționară a bazei teoretice a medicinei în țara noastră, a unei organizări sanitare corespunzătoare noii societăți socialiste. Partidului îi datorăm mărețele realizări obținute în anii din urmă în țara noastră pe drumul ocrotirii sănătății. Orice anuar statistic ne poate pune la îndemînă zeci, sute de cifre, care demonstrează fără putință de tăgădă, scăderea mortalității generale, scăderea mortalității infantile, dispariția unor boli epidemice, creșterea duratei medii de viață cu peste 20 ani.

Aceste cifre sînt rezultanta unui efort susținut, bine condus și organizat, realizat

pentru apărarea celui mai de preț bun al regimului socialist — omul.

Este cunoscut faptul că, în toate timpurile, medicina, poate mai mult decît alte științe, a fost adînc influențată de structura societății umane. Nu întîmplător se vorbește în istoria medicinei de o medicină în sclavagism, în feudalism și în alte ordnuri sociale. În societatea socialistă este de așteptat ca medicina să sufere transformări adînci din concepție, în

(Continuare în pag. a V-a)

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II, Nr. 5027 6 PAGINI — 25 BANI Joi 15 Iulie 1965

Adevărată poartă a luminii, barajul de pe Argeș crește cu fiecare zi. În cinstea celui de-al IV-lea Congres al partidului munca constructorilor se desfașoară într-un ritm și mai rapid. Iată în fotografie pe cînd dintre constructori — echipa condusă de electricianul Gheorghe Dănilă, una dintre echipele evidențiate. Foto: N. STELORIAN

Spre cele mai îndrăznețe culmi

de FĂNUȘ NEAGU

Zilele pe care le trăim, premergătoare celui de-al IV-lea Congres, sînt zile de bilanț ale unei bogate și importante perioade din istoria construcțiilor socialiste în țara noastră. E perioada în care baza tehnico-materială a socialismului s-a consolidat puternic, în care exploatarea omului de către om a fost definitiv lichidată, în care socialismul a învins definitiv la cîștig și sate. Industria și-a continuat în chip strălucit drumul ei înfloritor, la întregul lanț de uzine moderne, răsărite în malul Dunării de jos, în cîmpia de baladă a Novacilor sau în podulul transilvan, adăugîndu-se, an de an și luni de luni, noi unități industriale. Neostenind în a susține și demonstra practic necesitatea primordiale a industrializării, partidul a condus în acești ani România spre succese care fac faima unui popor cu minți inteligente și miini harnice. Brazde de fulger s-au aprins în cerul patriei, smulșe din ape și aruncate ca noi constelații în văzduh. Nume de localități, alcinduoa împietrite și destinate ofiirilor, au pătruns, cu explozii de tunet, în circuitul industrial, au devenit simbol și literă de poezie. Tăturor acestor mărețe cucuriri, li se adaugă astăzi de o însemnătate uriașă și care-a marcat definitivă instăpînire a socialismului: cooperativizarea agricolului.

Urmarea acestei politici constructive se vede în tot ceea ce se face azi la noi: în peisajul mereu înnoitor al țării, dar și în vitrinele magazinelor, în casele oamenilor, unde sporesc de la an la an belșugul și bucuria.

(Continuare în pag. a V-a)

Primirea la Consiliul de Miniștri a președintelui Consiliului executiv al U.N.E.S.C.O.

Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Române, Ion Gheorghe Maurer, împreună cu Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri a primit miercuri pe Mohammed El Fasi, președintele Consiliului executiv al U.N.E.S.C.O. și rector al universităților din Maroc, care face o vizită în țara noastră. La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au participat Ștefan Bilan, ministrul învățămîntului și Valentin Lăpătuț, delegat permanent al R. P. Române la U.N.E.S.C.O.

(Agerpres)

IN UNELE TABERE SCOLARE DE PE LITORAL INSOLAȚIE DE... BIROCRATIE

Zilele acestea în taberele litorale a sosit o nouă serie de copii — stoluri zburlnice și neabătătoare să facă cunoștință cu clestarul apelor, cu argintul nisipului și cu poleiul soarelui, să lege prietenii, să învețe noi cîntece și jocuri. Sîntem doar în plină vacanță!

— Așa cum anticipam acum două luni oraștelui copiilor de la Năvodari și-a primit oaspeții cu noutăți: un peron nou și modern din beton cu balustrade metalice cu care copiii fac cunoștință chiar la intrarea în tabără; pavilionul imaculat și un parc nou și frumos. Feste tot curățenie, ordine și dacă mai adăugăm menturii grozave pregătite de maestrul lucitor cu care copiii fac cunoș-

tință imediat ce sosesc în tabără, ajungem la concluzia că școlarii au condiții bune pentru a-și petrece o vacanță plăcută. Nu face excepție de la această afirmație nici tabăra de la „2 Mai” care deși este organizată în interiorul școlii din localitate, prin strădania secției de nețămînt a sfatului popular regional și a personalului administrativ, interioarele respiră o atmosferă intimă, odihnitoare și plăcută. La Costinești, întîmpinăm însă o sumedenie de alfel de „surprize” din cele mai neplăcute, ceea ce demonstrează că nu este deajuns să ai la dispoziție fonduri, să ai sprijin și conștiință, ci este absolut necesar să te și pricepi ca să faci cu tot ce îți s-a pus la dispoziție și, mai ales,

și dodești multă dragoste și răspundere pentru munca incredîmîntă. Nu este cazul conducerii taberei care parcă în mod cădît le-a făcut pe toate de-a-ndoaselea, sau dacă nu, le-a lăsat baltă. Acum 2 luni a început curățenia și pereții taberei au fost curățiți și zugrăviți cu un car care la prima atingere curge ca făina. Observînd probabil și dînsul că carul nu s-a lipit de pereți a „hotărît” să evite situația cel puțin la vopsitul ușilor. Ca urmare a folosit o copsea nesecutată care, deși a trecut alfa creme, nu s-a mai uscat. Acestea fiind făcute, tovarășul director a început să-și aștepte oaspeții. Ce importanță avea că oaspeții pentru cantină nu a fost procurată, că mașinile de

toacă și cele de spălat vase erau defecte, că stația de amplificare nu funcționează? Dar lista surprizelor nu se încheie aici. Clubul nu a fost organizat nici pînă acum deși în tabără a sosit a doua serie de copii; cărțile din bibliotecă nu au fost triate, încantațiile și nu s-au procurat cărți noi; nu există jocuri distractive, lipsește drapelul pionieresc și lista lipsurilor ar putea continua. În „sprijinul” tov. Scodreanu Ștefan, directorul taberei, a venit și secția de învățămînt a sfatului popular orășenesc prin persoana tov. Marcel Ionescu, șeful secției,

GEORGE MIHĂESCU
Continuare în pag. a V-a)

Secerîșul

De ce este codaș raionul Gherla

Grupate pe soie, combinele gospodăriei agricole de stat Movila Vulpii din regiunea Ploiești, lucrează cu randament sport

De cîteva zile, cooperativele agricole de producție din raionul Gherla au început recoltatul. Grîul, care ocupă o suprafață de peste 22 000 hectare este în pirgă. S-ar părea că aici acesta e obiectivul nr. 1 al lucrărilor agricole. S-au făcut însă pregătirile necesare pentru a se trece cu toate forțele la efectuarea lucrărilor? Există siguranța că recoltatul va fi efectuat la timp, fără pierderi? Să urmărim situația în teren. La unele cooperative agricole de producție ca Buza, Icolod, Bonțida și altele, treburile merg bine. Chibzuind că în campania de strîngere a recoltei fiecare zi va fi prețioasă țărani cooperatori și-au organizat și redistribuit bine forțele, grăbind prașia porumbului, florii soarelui și steclei de zahăr, au pregătit spațiile de depozitare, au reparat mijloacele de transport, au mobilizat echipele de coșaci și secerători etc. De asemenea ei au asigurat necesarul de saci pentru grîu și saltele pentru pleavă, au verificat și lucrat combinele, au stabilit arile de treier. Organizările U.T.M. din aceste unități i-au antrenat pe toți tinerii la muncă, i-au îndrumat spre acele lucrări unde se impune operativitate. Așa, de pildă, la Buza, la interval destul de scurt, nu s-a putut lucra tot timpul în câmp. În aceste de zile, tinerii nu au stat. Ei au curățit

cele 2 magazii, le-au vîruiț, dezinfectat, compartimentat, au pus cozi la seceri și coase, le-au ascuțit. Fetele au reparat sacii. „În zilele bune de lucru — spunea inginerul Vasile Precup, pentru a recupera întîrzierile la prășit trebuia să fie prezenți la lucru 820 de oameni. Toți au fost acolo unde li s-au repartizat lucrările. Nici unul din cei peste 350 de tineri n-a lipsit”. La Cătina, Cheșu, Sîmmartin prașia a II-a este acum pe sfîrșite. Paralel cu recoltatul orzului se prășesc a doua oară ultimele suprafețe cu porumb. Recoltatul mecanic cu combinele va fi efectuat în unități numai pe 5 849 hectare. Restul manual.

Această situație impune terminarea tuturor celorlalte lucrări în scurt timp. Din operativitate consiliului agricol raional, rezultă însă că 14 unități abia au sfîrșit prașia I la porumb cu cîteva zile în urmă.

O anchetă la S.M.T. Bonțida, care deservește unitățile din raion, ne arată că la această dată, cînd totul trebuia să fie pus la punct, mai sînt încă multe de făcut. Din cele 55 combine la 4 lipsesc mesele tăietoare, la alte 5 cardanele, pinzele superioare și inferioare iar altora lanțurile calibrare; 13 prese de balot paie nu sînt încă în stare de funcționare. Iată, așadar, că mijloacele mecanice nu sînt în totalitate

pregătite pentru lucru. Cu atît mai urgent se pune problema antrenării tuturor brațelor de muncă. Care este aportul Comitetului raional U.T.M. Gherla, cum sînt îndrumate organizațiile U.T.M. pentru a răspunde acestui imperativ? Am stat de vorbă cu tov. secretar Gheorghe Mureșan iar mai apoi cu tov. prim secretar al comitetului raional U.T.M., Josif Tișa. Am aflat că în ultima săptămîna biroul comitetului raional U.T.M. și activiștii săi s-au ocupat în mod deosebit de organizarea duminicilor culturale sportive la care au fost antrenat toți tinerii din satele raionului. Fiește și asemenea acțiuni sînt importante și necesare. Dar, ocupîndu-se de pregătirea lor, activiștii comitetului raional U.T.M. au pierdut din vedere problema principală, la ordinea zilei acum — antrenarea tuturor tinerilor la muncă. O pot face în zilele care urmează. Pentru ca să se poată efectua în cel mai scurt timp atît prașiele, cît și secerîșul grîului și cositul finețelor naturale, este necesar ca, alături de ceilalți țărani cooperatori, toți tinerii să fie prezenți la lucru. Cîntecul, jocul, dansurile pot fi organizate în timpul liber. Aceasta nu împiedică pe nimeni ca în zilele bune de lucru tinerii să fie la cîmp.

ION TEOHARIDE

De aici pornește materialul din care se va naște un nou cazan (la Uzinele „23 August” din Capitală). Foto: AGERPRES

În dezbatere: PROIECTELE DE DIRECTIVE

CHIMIA ȘI REACȚIILE EI LA PROGRESUL TEHNIC

Ing. S. SOCOL

director al Direcției Tehnice din Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei

Uzinele ridicate în anul construcției socialismului: Săvinești, Brazi, Cralova, Tr. Măgurele, Oradea, Slatina etc., sînt astăzi apreciate pe plan mondial ca unități moderne, de tipul cel mai înaintat al tehnicii contemporane.

În deosebire de proiectele de Directive, de a se promova în continuare cu pași și mai hotărâți progresul tehnic în toate unitățile, de a se lolași într-un grad mai înalt cele mai noi descoperiri ale științei în fizică și chimie mi se par de cea mai mare însemnătate.

Pentru această propunere unitățile mari ale industriei chimice sînt dispunibile de puternice laboratoare uzinale care, urmînd îndeaproape înfăptuirea planului tehnic anual al unității respective, sînt oferite producției celei mai bune soluții tehnice și tehnologice.

Este necesar să se întărească în continuare Institutul de cercetare departamental și să se întărească mai hotărât la întărirea colaborării lor cu Institutul de proiectare — condiție hotărâtoare pentru realizarea industrială a rezultatelor cercetărilor.

Asa cum s-a propus în ziarul „Progresul tehnic, forța industriei”, consider că și în ramura noastră ar trebui ca aceste sectoare — cercetare și proiectare — să strîngă colaborarea cu cadrele didactice din învățămîntul superior și cu Institutul Academiei R.P.R. Ar avea de cîștigat atât producția cit și profesorii și oamenii de știință respectivi.

Spre aceste sectoare de concepție propun să fie îndrumați acei absolvenți care în timpul facultății au dovedit înclinații și talent pentru activitatea de cercetare. De aici o altă problemă care, după părerea mea, merită cea mai mare atenție. Industria noastră dispune de un mare număr de cadre cu pregătire superioară, iar în vîltoarea cincinalului numărul lor va crește și mai mult. Eu consider că trebuie să se acorde o atenție deosebită mării numărului de cadre cu pregătire medie care să lucreze în exploatare, iar cadrele de înalțime și specializate, liberate din munca zilnică a controlului instalațiilor, să fie redistribuite și îndrumate către sectoarele de concepție.

Pentru a se putea rezolva diferite probleme legate de profilul întreprinderilor și a adopta cele mai bune soluții tehnologice, propun ca în unitățile industriale să se realizeze stații-pilot cu utilaje adaptabile unor diferite procese tehnologice, care să fie dotate cu aparatură modernă de măsură și control. În întreprinderi este necesar să fie introduse pe scară mai mare, metode rapide de analiză pentru produse finite și controlul interfațic.

Reținerilor la pregătirea tinerilor specialiști aș propune ca să existe o colaborare strînsă între cadrele didactice care predau în cadrul aceluiași facultăți. La materialele de cultură generală să se adapteze programele analitice mai mult specialităților pentru care se pregătesc studenții, de exemplu la fizică, matematică, mecanică etc., la orele de curs să se dezvolte — iar la seminarii să se accentueze și să se exemplifice — acele capitole, care au legătură cu specificul facultății.

La materialele de specialitate este necesar ca, după prezentarea critică a principiilor fundamentale care au stat la baza evoluției industriei respective, să se prezinte procesele tehnologice cele mai avansate existente la noi în țară ca și pe plan mondial.

Ing. AUREL GROAPĂ

secretar general al M.I.P.C.

În realizarea investițiilor care revin ministerului nostru, au apărut unele greutăți care au determinat întârzieri în luarea în funcțiune a obiectivelor, prin amînarea începerii lor sau lungirea perioadelor de execuție.

I. O perioadă destul de mare (780—1300 zile după importantă investiției) este necesară în prezent pentru asigurarea condițiilor de începere a unei lucrări de la primirea sarcinii de proiectare a investiției respective.

Scurtarea acestei perioade poate fi realizată numai prin scurtarea duratei de proiectare și în deosebi de avizare, care de multe ori depășește pe cea de proiectare.

În acest sens facem următoarea propunere: simplificarea conținutului studiului tehnico-economic pentru instalațiile ce necesită importuri complete sau care se fac pe baza importurilor de documentații. Aprobarea elaborării fazelor următoare de proiectare, înainte de obținerea tuturor avizelor pentru fazele anterioare de proiectare, precum și aprobarea începerii unor lucrări pe baza studiului tehnico-economic (ca de exemplu lucrări de organizare de șantier, utilități, lucrări edilitare, locuințe, care sînt fie devalansate față de lucrările de bază).

Prelungirea duratei de realizare a lucrărilor a fost determinată în unele cazuri de nerespectarea termenelor de livrare a unor utilaje, a ordinii de livrare a lor în concordanță cu ordinea de intrare în montaj, sau nerealizarea în termenele stabilite a asimilării în fabricație a unor utilaje de către Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.

Este necesară îmbunătățirea în continuare a colaborării între Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini în vederea asigurării unei juste planificări și livrării a utilajelor necesare investițiilor, prin corelarea termenelor de livrare a utilajelor cu cele prevăzute în contractele pentru importuri complete din investiția respectivă și cu realizarea lucrărilor pe șantier.

Propun de asemenea, ca utilajele care la contractarea instalațiilor din import, au fost preluate de industria noastră, în cazul neasimilării și neexecutării în termenul stabilit să fie importate în cadrul planului de import al departamentului care coordonează unitatea ce nu și-a realizat sarcina. În scopul asigurării cu operativitate a documentațiilor necesare începerii și realizării lucrărilor, propun ca planificarea elaborării documentațiilor de către institutele de proiectare, în limita indicatorilor planului de muncă și salarii și a sarcinilor de investiții ce le au de realizat, să fie de competența ministerelor care coordonează institutele respective.

Pentru urgentarea începerii lucrărilor de construcții-montaj este necesar ca aprobarea, executarea și finanțarea lucrărilor (în special la cele de mare complexitate) să se facă pe baza proiectelor de execuție pe categorii de lucrări sau părți de categorii de lucrări și nu pe baza proiectelor pe obiecte complete, cum se face acum, fapt care produce multe întârzieri în începerea lucrărilor care în acest caz nu sînt posibile decît după delimitarea ultimelor amănunte.

II. Pentru mărirea eficienței economice a investițiilor, în afară de scurtarea termenelor de date în exploatare a noilor capacități de producție, mai există importante rezerve asu-

pră cărora trebuie să ne îndreptăm atenția în viitor.

La delimitarea soluțiilor de proiectare și la amplasarea obiectivelor industriale noi, să participe cele mai cunoscute personalități științifice, care să-și dea contribuția în alegerea soluțiilor optime.

În limitele permise de procesele tehnologice, să se folosească la maximum soluția amplasării utilajelor, agregatelor și chiar a lucrărilor tehnologice complete în aer liber, diminuîndu-se astfel cheltuielile de construcții-montaj aerențe investiției. În ce privește executarea utilajelor, industria constructoare de mașini să conceapă și să asimileze utilaje cu volume și greutatea reduse și cu caracteristici tehnice superioare; acestea influențează și ele pe lîngă reducerea de cost a utilajelor și la diminuarea volumului de construcții-montaj aerențe.

La pornirea noilor unități să se fie eliminate provizoriile, care duc, pe lîngă cheltuieli suplimentare și la o nesigurare în conducerea procesului tehnologic, la consumul sporit de materii prime și la o calitate inferioară a produselor.

Propun ca încă de la proiectare să fie prevăzută un grad corespunzător de automatizare, iar echiparea cu aparate de măsură și control să fie asigurată de la pornirea instalațiilor.

În acest scop, industria noastră constructoare de mașini să largască gama aparatelor de măsură și control fabricate și să asigure în cantități suficiente, în cazul în care documentația prevede aparate care nu au putut fi asimilate sau produse la timp, în țară, să se asigure fondurile de import necesare achiziției lor în termen, iar unitățile Ministerului Comerțului Exterior să sprijine procurarea lor în termenele necesare.

Pentru o mai bună deslășurare a lucrărilor de construcții-montaj, propun să se urmărească o judicioasă planificare a începerii lor astfel ca în cadrul măsurilor de organizare a lucrului pe timp friguros să se folosească un volum cit mai mare de lucrări definitive și să se asigure executarea lucrărilor în 1 sau 2 ierni și nu 2—3 ierni cum necesită lucrările începute la sfîrșitul trimestrului III sau în trimestrul IV, diminuîndu-se astfel cheltuielile de realizare a investiției.

Propun ca aprobarea scoaterii terenurilor din circuitul agricol și eliberarea lor să fie făcută o dată cu aprobarea documentației pentru a evita întârzieri în atacarea lucrărilor.

III. Pentru mărirea eficienței promovării progresului tehnic, actuala reglementare privind executarea stațiilor pilot pentru cercetări, în sectorul chimic, numai din fondurile de investiții sau de la buget mi se pare necorespunzătoare. Propun ca ele să poată fi executate și din fondurile de tehnică nouă, unde există disponibilități și să se revizuiască în acest sens structurile de folosire a fondurilor de tehnică nouă, în sectorul chimic.

Totodată mi propun ca repartizarea și distribuția fondurilor pentru lucrările neomologate (sub valoarea de 5 milioane lei) să fie de competența ministerului, folosirea lor urmînd modernizarea și sporirea capacităților în unitățile existente, intrucît sistemul actual de avizare duce la întârzieri în posibilitatea de proiectare a lucrărilor, de comandare a utilajelor necesare și de începere a lucrărilor, astfel încît în fiecare an volumul realizărilor în trimestrul I este limitat.

Ing. N. VULCAN

director, Direcția mecano-energetică

Dezvoltarea impenetrabilă a industriei chimice, prin construirea de uzine și instalații noi, pune probleme deosebit de grele sectoarelor mecano-energetice, alături în ceea ce privește executarea reparărilor, cit și pentru fabricarea pieselor de schimb care să asigure o exploatare rațională a mașinilor, utilajelor și instalațiilor.

Datorită faptului că multe mașini și utilaje sînt importate, documentația și tehnologia de fabricație a pieselor de schimb fiind astfel necunoscute, în această privință se ridică, în prezent, cîteva probleme care își așteaptă rezolvarea.

Măsura luată de ministerul nostru, de a se executa o parte a acestor piese de schimb în atelierele uzinelor mai dezvoltate, și care au personal cu pregătire corespunzătoare, nu rezolvă în întregime această problemă.

După părerea mea trebuie acționat în două direcții.

În primul rînd, pe lîngă marile unități, să existe sectoare de concepție și proiectare care să dispună de cadre de specialitate bine pregătite — de preferat absolvenți ai facultăților de mecanică, secția utilaje chimice. Acești specialiști vor trebui să asigure desenele de execuție pentru piesele de schimb și în același timp, studiind utilajele și instalațiile vor propune soluții de modernizare a acestora, de îmbunătățire a parametrilor tehnici.

De asemenea, în această direcție ne pot ajuta și institutele de proiectări ale departamentului nostru care-și pot organiza ateliere de proiectare a pieselor de schimb.

Micșorarea numărului pieselor de schimb din import se poate realiza prin specializarea atelierelor uzinale în fabricarea acestora.

Aceste ateliere se pot specializa pe genuri de utilaje chimice și, dispunînd de un sector de proiectare dezvoltat, de o bună pregătire tehnologică, vor avea posibilitatea să asimileze mult mai repede noile piese de schimb.

O altă problemă foarte importantă este executarea reparărilor curente și a celor capitale. Propun înființarea unei uzine centrale care să asigure repararea de utilaje speciale și fabricarea de piese de schimb într-un volum mărit și de o tehnicitate înaltă. Această uzină fiind organizată după modelul întreprinderii „Energoreparatii” va trebui să aibă echipe volante de specialiști care vor asigura repararea pe loc a utilajelor grele și speciale și vor putea ajuta uzinele chimice în perioadele de revizii generale cînd sînt necesare volume mari de muncă.

Greutățile pe care le avem în obținerea de colaborări cu uzinele constructoare de mașini, în special, pentru piesele turnate din fontă și oțel și piese forjate, ne-au determinat să studiem și crearea unui sector puternic de turnătorie și forjă. În componența unor ateliere uzinale se găsesc mici turnătorii și ciocane de forjă. Acestea nu sînt capabile să rezolve nici pe departe necesitățile actuale. De aceea, în cadrul uzinei centrale, propun să fie prevăzută o turnătorie de fontă și una de oțel, pentru a se putea executa piese pînă la un gabarit limitat rămînd ca piesele mari să fie turnate în marile uzine constructoare de mașini.

Locuințe noi construite la Slatina

Foto: AGERPRES

„Ție-ți mulțumesc partid iubit”

ndeobște recunoscut ca gazdă generoasă a bucuriei de a fi copil, Palatul Pionierilor din București pune, în aceste zile de vacanță, la dispoziția foarte tinerilor săi stăpîni din toată țara, sălile de marmură, pentru ca sub bolțile lor de culoarea purității, copiii să aducă un cald și gingaș omagiu dragostei fierbinții și nemăsuratei griji cu care sînt îngrijurați.

Cu litere pe care, cu siguranță, le-a adunat vîntul răcoros al poienilor și în care strălucesc stropi din marea de aur a plajei — cu litere, deci, amintind adresa de vîră a copilăriei — la intrare, scrie:

„Ție-ți mulțumesc, partid iubit”. Așa se intitulează expoziția organizată în cinstea celui de al IV-lea Congres al P.M.R. și cuprinzînd lucrări executate de pionieri ce activează în cercurile Palatului și caselor de pionieri.

Firește, ceea ce sîntem chemați să admirăm aici își merită cu prisosință titlul de expoziție. Totuși, parcă nu l-am spune așa. Parcă mai bine i s-ar potrivea numele de concert — un concert aparte, adevărat — în care, în locul glasurilor copiilor, cîntă de data asta mințile lor.

Și cu cîtă exuberanță, cu cîtă dăruire cîntă! Sub bolțile de marmură vibrează necutenit o melodie de o răscolitoare frumusețe. Mințile copii-

lor au compus din sunetele lemnului și fierului, lutului și pinzei acei cîntec unic care sînt facă să le regăsim viața, fericirea, visul. Totul, absolut totul îi reprezintă, are chipul și asemănarea lor, zburdălnicia jocului și gravitatea juvenilității a muncii lor, culoarea fără seamănă a zmeilor care le poartă visul spre împlinire.

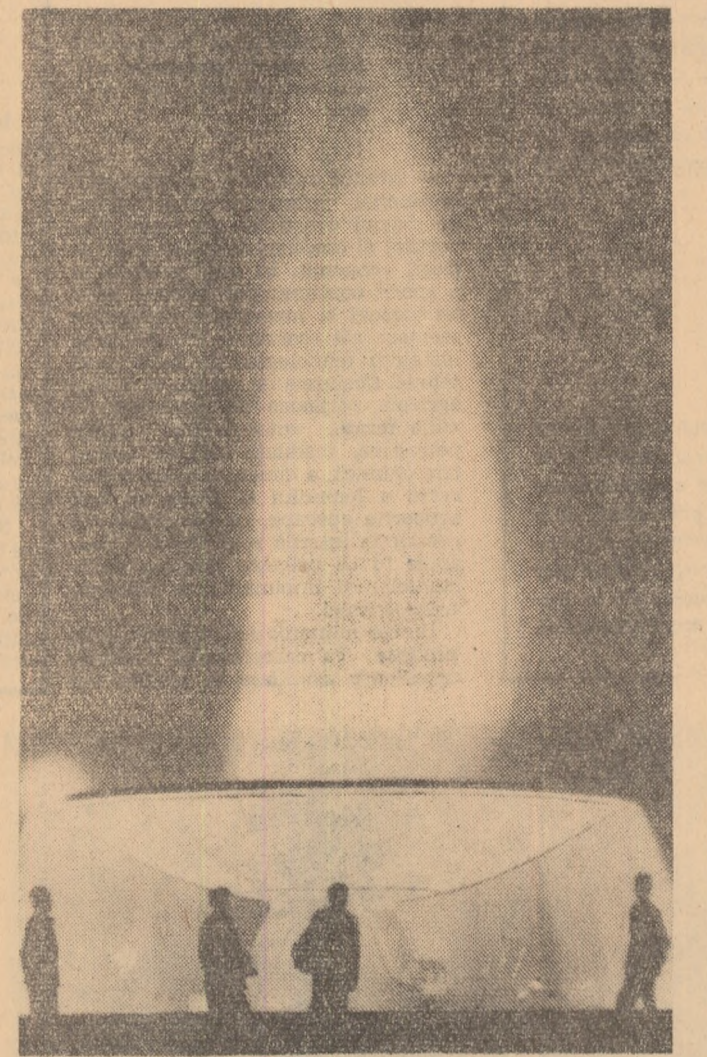
Pastuca pentru tot ce e nou, frumos și frănit, deprinsă în excursiile și drumetii prin locatitatea sau regiunea natală, pe șoselele care leagă constelațiile aprinse sub cerul patriei de socialism, a dăruit acestor mîini, fantezia și talentul să recompună, la dimensiunile copilăriei, uzine și mașini moderne, locomotive electrice, baraje de hidrocentrale...

Acești pasionați, dar pentru fizică, chimie, matematică a învățat mințile copiilor cu meșteșugul construcției de aparate, recompunînd în expoziție, miniatură, colțuri de laboratoare, planșe, hărți.

Lumina și umbra le-a pus în mîini penelul și astfel au aprins pe filele de bloc chipuri însemnate de un zîmbet căruia numai această vîrstă de aur știe să-i potrivească nuanța, împrumutîndu-i bogata ei paletă.

În sfîrșit, acul și barosul părăsind povestea lui Creangă și ajungînd în mințile copiilor, au o dedicație unică: partidului, părintelui iubit al copilăriei fericite, omagiu excepționalului eveniment care este apropiatul Congres al său.

OCTAV PANCU-IASI

Feris nocturnă

Valorificarea superioară a resurselor naturale

Adunînd între copertile sale studiile unor specialiști de prestigiu din țara noastră, lucrarea de față tratează numeroase aspecte ale atragerii resurselor naturale în circuitul economic, transformării lor — în procesul industrializării socialiste — în bunuri materiale de calitate superioară și în sortimente cit mai variate — preocupare majoră a partidului și guvernului nostru.

Autorii se ocupă de principalele probleme legate de această latură importantă a dezvoltării bazei tehnice materiale a socialismului, și anume: perfecționarea continuă a tehnicii de prelucrare a materiilor prime, producerea și folosirea pe scară tot mai largă a materiilor prime superioare în semifabricate și produse finite de înaltă calitate, reducerea consumurilor specifice tehnologice prin re-proiectarea produselor și folosirea celor mai

moderne procedee tehnologice, folosirea repetată a materialelor, valorificarea cit mai bună a rămășițelor rezultate din prelucrarea resurselor naturale etc.

În studiile cuprinse în acest volum sînt tratate, de asemenea, formele specifice pe care le cunoaște valorificarea resurselor naturale în ramurile de bază ale economiei. Astfel, în ceea ce privește valorificarea resurselor energetice, odată cu intensificarea producției de energie electrică se pune accentul tot mai mult pe îmbunătățirea structurii de folosință a purtătorilor de energie primară.

O atenție sporită au acordat

și acordă partidul și guvernul valorificării superioare a țițeiului și gazelor naturale. Pentru valorificarea la noi niveluri superioare a gazelor naturale și a petrolului se înfăptuiește o politică de perspectivă, care ține seama de necesitatea asigurării pe o perioadă îndelungată a materiei prime pentru petrochimie, ramură care

duselor industrializate de o înaltă valoare economică în volumul total al lemnului utilizabil.

În volum sînt analizate, de asemenea, aspecte de mare însemnătate economică privind valorificarea superioară și a altor resurse materiale: metalul, sarea, stuful, materialele textile, pielăria, produsele agroalimentare.

Cartea, prin cuprinsul ei, subliniază că principala cale de realizare a obiectivelor privind valorificarea superioară a resurselor naturale o constituie crearea capacităților de prelucrare industrială, înzestrată cu tehnica și tehnologia avansată, care asigură transformarea materiilor prime în produse de calitate superioară, necesare economiei naționale.

Oferind un tablou de ansamblu al preocupărilor și realizărilor pe tărîmul valorificării superioare a resurselor naturale, lucrarea aduce o contribuție utilă la înțelegerea multipelelor aspecte ale acestei teme.

PETRE DINU

(Agerpres)

Printre aparatele realizate la Întreprinderea „Electroaparataj” din Capitală se numără și contactoarele A.G.-3 de 10, 40, 100, 200 Amperi, folosite la producția aparatului electric.

Foto: AGERPRES

SENTIMENTUL MATURIZĂRII

Moment inițial

Era o Hunedoară răscolită de tractoare, de buldozere, excavatoare și lopăți, o Hunedoară în care își încrucișau drumurile mai de camioane și mai de oameni. Un furnicar extraordinar, o mișcare perpetuă și totul era acoperit de pulberea roșie a construcției — praf de cărămidă și de ciment. Mormane de pământ răsăreau peste noapte unde nu te aștepti, sau dispăreau într-o noapte; treceai dimineața pe lângă o groapă de fundație și seara, la întoarcere te întâmpina în același loc o coloană de beton armat. Orice rotire de priviri descoperea apariții noi de la o oră la alta. Oamenii în adâncimile gropilor de fundație, oamenii la soa, oamenii la zec, la douăzeci, la sută de metri înălțime, cântărași ciorchini — pe schelele coloșilor care se nășteau... Fără întrerupere, dimineața, după-amiaza și noaptea, ani și ani de zile, aceeași nemăpomenită mișcare, aceeași încrucișare de drumuri la orele schimburilor: brigăzi care vin la baracamente, brigăzi care pleacă la lucru...

comandant al oștirii de brigadierii despre fațetele extraordinare de muncă și despre soțiile băieților dumitale? Veniseră de peste tot, la chemarea partidului, se uniseră în brigăzi și alături de maștri, de lucrători calificați, alături de ingineri, brigadierii au implinit și ei epopeea Hunedoarei. Poate că la început nu știau toți exact ce va crește în urma muncii lor... Oricum, mulți nu știau asta... Aveau doar, vag, imaginea a ceea ce se va întâmpla. Priveam Hunedoara veche, și știam că ceea ce se întâmpla atunci va fi ceva mai mare, mai bun...

Pe urmă au început conturările precise. Din toată această frământare, din mișcarea cloocitoare a muncii oamenilor, a apărut în 1952 jurnalul de 450 m² — primul mare jurnal al țării. Erau acolo la primele lui șerje de fontă și în jurnalul următor se adunaseră sute de brigadierii. Stăteau rezemați în cazmale și priveau... Cind au izbucnit pe jgheburii ruriile năpraznice de foc am auzit în mulțimea celor care munciseră la construcția jurnalului: „la te uită!”

al doilea mare edificiu industrial, răsărit din pământul Hunedoarei prin munca sutelor și miilor de constructori.

Spre toamna anului următor, după o muncă de câțiva ani, a intrat în producție prima baterie de cocs a uzinei cocs-cochimică.

Am fost de față și la acest eveniment, fusesem martor al evoluției Hunedoarei de până atunci. Cind am părăsit acele locuri, Hunedoara rămăsese încă un mare șantier, era poate și mai amplificată frenesia construcției... Unele obiective se terminau, altele erau în plină construcție și altele încă nu existau decât în proiect sau poate nici acolo.

Orașul era străbătut încă de străzi nemeșinate (de altfel circulația continuă într-un flux viu neîntrerupt de camioane grele, basculante, caterpilare, buldozere, n-ar fi făcut posibilă o modernizare a drumurilor). Orașul vechi purta încă amprentele moștenirilor lui.

Dar se năștea orașul nou. O.M. (orașul muncitoresc). Pe dealul Chizidului își făcuse loc un cartier de blocuri, între care se conturau abia viitoarele străzi și alei asfaltate...

49 la sută din producția de laminare, 89 la sută din producția de cocs metalurgic a țării. Știind toate aceste lucruri și multe altele care nu-ți vin în minte dintr-o dată privești ore în șir meditănd, acolo pe treptele de pe care în fața ta se desfășoară panorama noii Hunedoarei... Privirile și gândurile tale nu înflinesc astfel numai un peisaj industrial spectaculos, ci pătrund în timpul și în spațiul evului nostru socialist... pentru că Hunedoara nu este decât un fragment din întregul proces general de împetușare a dezvoltării petrecut între hotarele României.

dele lui de scintieri, dă naștere unor imagini unice în spectaculozitatea lor. Mutat în adâncime și substanță, în cunoaștere și competență tehnică, efortul oamenilor este încă un indicu al creșterii.

Aurel Stancu — primul topitor de care vorbeam este astăzi, pe platforma ofelăriei noi, același om cu chip blajin de moldovean, și totuși altul. E maistru. Cu toate răspunderile și tot plusul de gândire creatoare pe care le implică această calificare spre care a evoluat odată cu evoluția orașului.

Valeriu Lăbuneș e și el maistru. Dumitru Crăciun, — brigăderul de acum 12 ani, cocsarul de acum zece ani, e și el maistru cocsar...

Nu e vorba de coincidențe... E simbol. Cite alte biografii n-au avut între timp aceeași desfășurare?

Odată cu amplificarea revărsărilor de metal, odată cu creșterea tuturor coordonatelor marii industrie siderurgice, odată cu ele sau puțin înaintea lor au avut loc marile creșteri în conștiința și în calificarea oamenilor. Hunedoara a fost și rămâne mereu o școală de educație muncitorească.

Gânduri pentru oamenii de atunci...

Transfuzia pe care o primea atunci Hunedoara în ale cărei artere pulsau energiile în creștere continuă, viața ei trepidantă avea un suport uman solid. Preajacile industriale se împleteau cu preajacile din oameni, era o creștere influențată reciproc. Vizibil peste tot în Hunedoara de atunci, acest proces îl urmăream mai cu seamă în rindul ofelăriei de la ofelăria I (ofelăria II, nouă, modernă și cu o capacitate cu mult mai mare încă nu se născuse).

Brigăzile de ofelari se aflau într-o întrecere palpabilă, pentru noul metal. Incepuse bălăstăria pentru scurtarea duratei de elaborare a șarjelor, pentru sporirea productivității cuptoarelor Martin reconstruite (a căror capacitate sporise de la 25 la 60 de tone fiecare).

Otelarii bătrini își trăiau o a doua tinerețe. Și nu cred că există un exemplu mai nimerit decât al bătrînului Forțu Petre, care își punea în valoare întreaga lui experiență, elabora șarjele cele mai rapide și cele mai bune, munea cu vigoare și tinerețe, trăgînd după sine, prin puterea exemplului, echipele de ofelari mai tineri. Atunci l-am cunoscut pe Aurel Stancu, unul dintre cei mai tineri prim-topitori, tot atunci stăteam adesea de vorbă cu Valeriu Lăbuneș, un prim-topitor căruia abia îi dăduseră tutele, dar se arăta priceput, îndrăzneț și deosebit de harnic.

Stancu venise de undeva din Moldova și învățase repede meseria de ofelar, alși și alși tineri veniseră aici atrași de numele acestui oraș care devenea ispititor. Cei mai mulți dintre brigadierii au rămas de atunci în Hunedoara, au învățat meseria noi, au devenit ofelari, furnaliști, cocsari, laminatori, operatori chimici, șoferi, constructori... Tîn minte, scrisesem despre Dumitru Crăciun, care se calificase ca operator la prima baterie de cocs la care lucrasse ca brigadier, săpînd fundația... Ce-o fi făcînd acum Dumitru Crăciun? Ce s-a petrecut cu toți acei oameni care venind de pe toate meleagurile țării, deveniseră constructorii orașului, siderurgii și locuitorii lui?

Istorie fierbinte

Hunedoara, aflată la extremitatea munților Poiana Ruscăi, din care se extrage minereul de fier era un oarecare trecut industrial, numai că istoria ei trecută conține multe pagini sumbre sau șterse. Ea a fost victima unui paradox. Deși avea cele mai bune condiții de dezvoltare (bogate zăcăminte de minereu în imediata vecinătate, apropierea de bazinul carbonifer al Văii Jiului, spațiu fizic de extindere în cimpia Peștiișului...) Hunedoara a înaintat greu, cu intermitențe, cu chinuri pe drumul unei oarecari dezvoltări. Explicația paradoxală: Uzinele de fier din Hunedoara erau proprietatea statului Român, care în numele intereselor exploatarelor își sabotă dezvoltarea uzinelor proprii. Carol al II-lea de Hohenzollern, regele statului și regele oligarhiei financiare autotone, condusese înra potrivit intereselor puștii dumisale. El era mare acționar al Reșiței și deci din fontă și oțelul Reșiței și nu ale Hunedoarei se rotunjeau profiturile lui. Așadar Reșița, cu două furnale, producea mai multă fontă decât Hunedoara cu cinci furnale de aceeași capacitate. Pînă în 1929 furnalele Hunedoarei au funcționat numai cu 20 la sută din capacitatea lor. Din 1929 pînă în 1933 ele n-au mai produs nimic. Marea criză economică a paralizat Hunedoara pentru patru ani...

De Hunedoara și-au adus aminte conducătorii statului burghez abia cînd au pornit pe calea pregătirilor de război: tunurile se fac din oțel. În 1941 a început să producă la Hunedoara primul cuplor Martin de 25 de tone... și în anul următor, laminorul reversibil de 800 mm. Pe urmă știți.

Conferința P.C.R. din 1945 a stabilit primele jaloane ale dezvoltării Hunedoarei.

„Înainte de a fi nevoie să dam o dezvoltare nouă industriei noastre grele — spune raportul prezentat la Conferința de Gheorghe Gheorghiu-Dej — avem sarcina de a pune în valoare potențialul industrial metalurgic exis-

tent, și anume de a pune în funcțiune cele 5 furnale de la U.F.H. (Uzinele de Fier Hunedoara r.r.) care, dacă ar lucra din plin ar satisface nevoile întregului aparat existent, furnizînd Reșiței produsele pe care astăzi le importă, și ar asigura buna dezvoltare a altor industrii”.

Intr-un timp scurt, partidul, clasa muncitoare au implinit acest deziderat.

Partidul a chibzuit dezvoltarea ulterioară a Hunedoarei ca mare centru siderurgic, în două etape: între 1945-1951 s-a înfăptuit reconstrucția, modernizarea și lărgirea capacității de producție a vechilor agregate. A doua etapă, cea care se referă și la clipa de față, construcția noilor capacități de producție.

Politica partidului — de industrializare socialistă a patriei, a stîrnit la Hunedoara ecoul puternic al înfăptuirilor într-un șir neîntrerupt. În fiecare plan de dezvoltare a economiei naționale, Hunedoara a fost înscrisă cu cifrele marilor sale creșteri. Așa încît, treptele dezvoltării sale sînt tot atîtea salturi de urias către producții mereu mai mari de oțel. Numai în șase ani, s-a ajuns ca în 1955 să se obțină un spor al producției față de 1950, de 1,5 milioane tone oțel, 1,2 milioane tone laminare finite, 680.000 tone fontă, 500.000 tone cocs metalurgic.

1965: Proiecte implinite

1965. În soarele unei amiezii de iunie. Străbat magistratele unui oraș cunoscut- necunoscut. E ceva foarte aproape de visurile în care lucrurile cunoscute, orașul și casa ta capătă alte înfățișări înțit numai unele detalii fixe, un deal, o apă, îți dau convingerea că te afli în locul a-tit de familiar ție...

Trec pe trotuare largi la umbra unor clădiri moderne, albastre, violacee, verzi, galbene... într-un joc de culori și armonii... Privești în vitrinele magazinelor, privești trecătorii care pășesc firesc, ca și cum de mii de ani ar fi trecut mereu pe aici și totul ar fi fost mereu ca acum...

Și se naște un amestec cinematografic de imagini trecut-prezent, un montaj paralel amestecat prin contrastele lui antipodice...

Un lan de porumb prin care am văzut cîndva (cu câțiva ani în urmă) trecînd seara brigadierii perechi, băieți și fete, pe poteci înguste în drum spre clubul din O.M.

O strădă pe care calc printre blocuri moderne, prin aceleași locuri și mă gîndesc la potecile dintre rîndurile de porumb. Un cîmp cu ciulinii și gropi în care își instalase un inginer teodolitul, măsurînd și trăgînd linii pe niște planșe în care erau desenate contururi aducînd vag cu niște clădiri și străzi...

Imagini, una după alta, interferîndu-se: o așezare de baracamente crețea și se spunea Orașul Tineretului...

...și exact pe locul acela un stadion nou, cu peluze înalte cu o arhitectonică suplă...

Ajung astfel pe o scară de beton, o esplanadă către partea de sus a orașului...

Și de acolo privești peste panorama Hunedoarei...

Mai stătusem de multe ori în acest loc. Nu erau scările largi-generos proiectate, nu era decât un deal pe care se cățărau cărări șerpuite. Era însă și atunci, demult interesant să privești de aici Hunedoara.

Der ceea ce văd acum e altceva.

De la sfînga la dreapta: Castelul Huniașilor, cele patru furnale vechi... termocentrala nouă (o știu, în 1954 intrase în funcțiune), apoi unul după altul jurnalul de 450 m² (îl știu); jurnalul de 700 m², apoi un gigant, care întrece în masivitate și semeție toate silhetele din jur: jurnalul de 1000 m², secțiile de mecanică, de construcții metalice, apoi laminorul de 800 mm, ofelăria veche, și, alături, mult mai voluminoasă, o nouă ofelărie, apoi bateriile de cocs (era atunci una, acum sînt două), fabricile chimice... instalații diverse, pe care nu le cunosc și nu le înțeleg, apoi un salt peste cîmp și spre Peștiiș perspectiva împănătoare a noilor laminatoare...

O înălțare intimă de forțe industriale, un drum al genezei ofelului, la proporții înzecate, la scara capacității de creație a industriei socialiste.

Erau și atunci coloane de fum și flăcări deasupra Hunedoarei. Dar învolburarea lor este acum mult mai fantastică, aurorile ofelului îmbracă astăzi cerul orașului cu o forță de iluminare vastă, izvorînd din mai multe și mai generoase locuri.

Proiectele, iată-le implinite.

În 1958 a produs oțel primul cuplor Martin de 180 de tone al noii ofelării. Suvoiu lui incan-

descent s-a unit în curînd, după asta, cu ale altor două cuptoare de aceeași capacitate, pentru ca în preajma Congresului al III-lea al partidului să înceapă să producă primul cuplor de 400 de tone al cărui suvoi de oțel a lărgit dintr-odată marea fluviu al Hunedoarei. Un cuplor de 400 de tone produce într-un an o cantitate de oțel mai mare decât producția României din 1938. Primul cuplor de 400 t-au urmat curînd altele două de aceeași capacitate. Anul a cecia ofelăria nouă a primit încă un cuplor de mare capacitate. În total produc acum la ofelăria nouă 3 cuptoare de cite 180 de tone și 5 cuptoare a cite 400 de tone/sarjă.

Suvoaiele de oțel ale Hunedoarei s-au tot înmulțit și s-au unit în fluviul mai adînci, mai largi — o revărsare mereu sporită, potrivit amplitudinii crescute a forței constructive, a nivelului și cerințelor marii industrie a patriei.

Oțelul produs la Hunedoara în anul 1964 este de 89 de ori mai mult decât cel produs în 1944. Producția lui '44 s-a produs în '44 în 3-4 zile.

Nu e numai o creștere a capacităților industriale, ci, în egală măsură, tehnica cea mai modernă a fost înfuzată în instalațiile, în procesele de producție ale Hunedoarei. Uriașele furnale noi, ofelăria nouă — și în cel mai înalt grad — noile laminare de la Peștiiș sînt barometru exact a tot ce s-a ivit nou în tehnica siderurgiei. Mecanizare, automatizare, estetică, indici calitativi superiori...

O înălțare firescă a creșterii capacităților de producție a făcut necesară apariția unor noi edificii industriale: pentru jurnalul gigant de 1000 m² a fost necesară și s-a construit o fabrică nouă de aglomerare a minereurilor, tot așa cum, pentru necesitățile sporite de cocs în producția de fontă, s-a construit și a doua baterie de cocs metalurgic.

Depozite și silozuri noi, fabrici anexe diverse, rețele noi de uzină, reutilări, reconstruiri (se lucrează acum la reconstrucția, reutilarea și modernizarea totală a vechiului laminor de 800 mm) iată o altă latură a dezvoltării Hunedoarei.

Biografii paralele

Aici în această magnifică desfășurare de potențial industrial se produce 67 la sută din producția de fontă, 63 la sută din producția de oțel,

Forța de radiație a Hunedoarei

Hunedoara iradiază vitalitate și strălucire mult dincolo de perimetrul ei. De altfel e o acțiune reciprocă. În dezvoltarea Hunedoarei a fost nevoie de cumulus multor forțe și rezerve aflate în zona ei geografică și cum e și firesc un mare centru industrial trimite în jur, în timpul dezvoltării sale și după aceea, valuri concentrice ale influenței sale economice și sociale. Aproape întreaga regiune se află în felul acesta în zona de radiație a Hunedoarei.

S-au construit la Hunedoara furnale noi, gigantice, cu mari capacități de producție. Dar se știe că fonta se obține din minereu de fier. Era așadar nevoie de mai mult minereu. Existau încă din vechi timpuri, în masivul Poiana Ruscăi minele de minereu de la Teluș și Ghelar. Dar nivelul producției n-ar fi satisfăcut necesitățile noilor furnale, dacă odată cu construcția lor nu s-ar fi petrecut în minele de fier o regenerare a producției. Ample cercetări geologice au descoperit zăcăminte noi. S-au deschis guri noi de exploatare a minereului. Lucrările din mina s-au modernizat. Înainte vreme, perforarea rocilor se făcea manual, cu sfredelul iar încălcarea se făcea în troc. Utilaje moderne, perforatoare pneumatice, excavatoare, mașini de încărcat, locomotive Diesel, metode noi de exploatare au schimbat total și aspectul și efectul muncii minerilor. Față de 1938 producția a crescut în 1964 de 17 ori. Recent a intrat în producție flotația nouă de la Teluș. Localitățile Teluș și Ghelar au suferit și ele metamorfoză cuvenită. Ele sînt acum orașele cochete, în peisajul rustic al munților.

Minereu și cocs — iată elementele de bază ale producției de fontă. Pentru producerea cocsului s-a construit la Hunedoara Uzina cocs-cochimică și la Călan o semicocserie modernă. Cocsul însă

este un produs derbat din cărbune cocsificabil, din cărbunele cocsificabil al Văii Jiului. Și iată o altă linie de forță prin care se transmit în regiune influențele economice și sociale ale Hunedoarei.

Hunedoara este regiunea a două centre siderurgice. Al doilea, mai mic — este astăzi suficient de mare pentru a-și primi cu aroganță trecutul. La Călan producea pe vremuri fontă un jurnal mic. Atia fontă cită să ajungă pentru uzul turnătoriei care fabrica țiguri, ceame, sobe, băi, piese mici din fontă...

Astăzi produc la Călan două furnale noi. Primul, reconstruit în 1959 și al doilea construit în 1952 elaborează înținit mai multă fontă și asta pentru că noile turnătorii ale uzinei au de produs cilindri uriași pentru marile laminare ale Hunedoarei, cochile și alte utilaje mari de turnare pentru ofelăriile Hunedoarei, Reșiței, Ofelului Roșu...

Si aceasta este numai o parte din fonta produsă acum la Călan.

Acolo unde ard focurile vespice ale Hunedoarei, acolo unde se desfășoară jocul fantastic al temperaturilor năpraznice, acolo unde fierbe oțelul și curge pe jgheaburi este — firește — un uriaș consum de material refractar.

Noile și înzecitele capacități de producție ale Hunedoarei și Călanului au creat necesitatea unor întreprinderi noi care să producă acest material.

Și iată cum, la 80 de kilometri de Hunedoara, un vechi oraș, căzut în somolența mînenței sale istorii s-a trezit la o viață industrială intensă, trepidantă (micile fabrici de încălziminte și morărit de altădată nu constituiau de fapt o industrie care să însemne mare lucru în viața orașului).

La Alba Iulia este acum pe terminate o mare fabrică de materiale refractare, mai bine-zis un combinat.

Cugir, Teiuș, Orăștie, Brad, iată numele altor localități care primesc de la Hunedoara radiații de vitalitate industrială.

Și tot ce expediază și primește Hunedoara, mi și milioane de tone trec neapărat prin Simeria. Centrul feroviar de aici trebuie să satisfacă cerințele mari de transport către sau de la Hunedoara spre toate punctele cardinale ale țării, a trebuit să crească, să-și dezvolte capacitățile, să-și mărească și să-și modernizeze marile lui ateliere de reparat material rulant...

Și, în sfîrșit, toată această efervescență industrială a înlăturat patriarhalismul vieții satelor, solicitîndu-le locuitorilor săi forța umană în stare să conducă, să stăpînească și să dezvolte toate aceste energii industriale în creștere.

Iar satele, în viața cărora se reflectă ca-n niște oglinzi înnoirile industriale ale regiunii... au cunoscut ele însele, datorită politicii partidului, o mare înnoire. Viața nouă a oamenilor a mers treapta mării înțeleptimii, a descoperirii puterii înmîite pe care o dă munca în comun. Cooperativele agricole de producție se înscriseră într-o firescă orînduire în contextul plin de sugestive valențe ale dezvoltării armonioase a regiunii.

Valența Jiului, Ghelarul și Telușul, Călanul, Simeria, Teiușul, Alba Iulia, Orăștie, Cugirul, Bradul, Deva (centrul administrativ al regiunii) și satele — iată locuri care se fortifică odată cu Hunedoara, din substanța tonică a marilor transformări economice și sociale înfăptuite prin politica partidului de industrializare socialistă.

Fericirea de a sta cu adevărul în fața

ION GEORGESCU (ianuarie 1955), unul din eroii reportajului „O stație meteorologică în munte”, 20 de ani meteorolog pe Omul, bun organizator al echipei, formată din trei tineri, pasionați de muzică. La 2511 metri, reportajul susținea „că cei trei tineri n-aveau nici o clipă sentimentul singurătății”.

Iunie 1965: biolog la Institutul „Dr. Cantacuzino”.

Un reporter al dumneavoastră m-a vizitat acum zece ani pe Virful Omul, unde eram meteorolog. Am copilat în casa unui meteorolog, care ținea neapărat să învățe meserie ca și el. La început profesiunea aceasta mi-a fascinat. Mă visam în virful unui munte, înfruntând viscolii, greutăți uriașe. Și m-am făcut meteorolog, am ajuns pe Virful Omul. Am lucrat acolo doi ani. În urma unui accident (am fost surprins de o avalanșă puternică și tirif pină jos), a trebuit să părăsesc muntele. Venind la București, am asistat întâmplător la o conferință a profesorului biolog Coșoveanu, un om de o vastă cultură, care m-a impresionat profund. Gîndindu-mă cu toată seriozitatea, în urma unui îndelung soliliu m-am hotărât să mă fac biolog. Iată deci că în acești ani în viața mea s-au petrecut lucruri cu totul deosebite, fiind dintre cei ce prezintă aici singurul care mi-am schimbat nu numai locul de muncă, ci și profesiunea.

Am urmat facultatea de biologie și am intrat încă din anul trei să lucrez la Institutul „Dr. Cantacuzino”, la secția de pneumologie, ca în orice activitate de laborator și munca noastră se oglindește pe două planuri: producție și cercetare. Noi producem vaccin antipoliomielitic. Este una din cele mai frumoase realizări ale institutului nostru. De curînd, am citit într-o revistă de specialitate din străinătate că țara noastră este dată ca exemplu pentru indicii scăzuți de mortalitate. Aceasta este pentru că noi există o bună tradiție în producția de vaccinuri și pentru că statul nostru acordă sănătății oamenilor muncii o atenție uriașă. Sint mulțumit că o mică parte din contribuție o aduc și eu la această frumoasă realizare. Acum mă ocup de găsirea unor soluții mai rapide și mai economice în cercetări, al căror rezultat va aduce cred economii importante.

Sînteu mulțumit de dumneavoastră, tovarășe Georgescu? — Nu, n-aș putea spune că sint mulțumit. Sint conștient că am multe rezerve de energie nefolosite. Condițiile în care muncim și învățăm sint atât de prietnice unei dezvoltări rapide și multilaterale încît fiecare din ele împiedică ca să folosim deplin tot ce ne stă la dispoziție. Tovarășul profesor Halunga, veteranul eroilor de la această masă rotundă, a spus aici, la un moment dat, niște cuvinte care m-au emoționat profund. Din sub preciza că ceea ce-i place mai mult la generația tină de astăzi sint condițiile excepționale pe care le are la dispoziție. Cred că niciodată nu vom putea sublinia îndeajuns acest adevăr, niciodată nu vor putea mulțumii îndeajuns partidului pentru tot ceea ce face în folosul nostru, al celor tineri. Pentru a ajunge fiecare dintre noi la ținta pe care ne-o propunem, nu trebuie decât să învățăm, să muncim și să fim perseverenți și exigenți cu noi înșine. Trebuie să fim și mai harnici decît sintem, să punem la bătaie tot ce a-

vem mai bun în noi. Cum spunea cu umor tovarășul profesor, nu se culcăm seara cu o oră mai tîrziu și să ne sculăm dimineața cu o oră mai devreme. Dar nu întotdeauna facem așa, din păcate. În profesiunea noastră, a cercetătorilor, de pildă, ca și în alte meserii, există un pericol: acela al automulțumirii. Unii, după ce ating un anumit nivel își văd cariera împlinită, își spun: „gata, am muncit destul; doar n-o să mi se ridice statuie sau o să mi se dea premiul Nobel”. Se mulțumesc cu o leafă bună, cu un „Fiat”, cu un titlu de medic sau de cercetător. Știința adevărată nu se poate face însă fără pasiune, fără dăruire totală.

— Se poate vorbi de sacrificiu în munca unui om de știință? — Nu, nu e vorba de nici un sacrificiu, ci numai de pasiune. Aceasta aduce după sine împlinire, satisfacție.

— Sint de acord cu dînsul, intervine profesorul Halunga.

Despre fabrica de antibiotice și despre legătura antibioticelor cu celelalte domenii de studiu, în special cu biologia, numai după anul 1955 se poate vorbi ceva mai mult. În 1955 — cînd mi s-a luat aceluși interviu — nimeni dintre noi nu cunoștea această meserie decît din ceea ce citise prin proiecte și prin câteva cărți de specialitate. Am fost cu toții nevoiți să ne pregătim, să cunoaștem temeinic aceste probleme.

De altfel, aceasta era o caracteristică esențială a acelei perioade. Era vremea cînd se puneau bazele industriei noastre moderne, cînd trebuia să învățăm pe rupele, de la muncitor, la inginer și director. Ca să spun așa, ne aflam în fața unui examen foarte dificil. Fabrica era nouă, utilajele necunoscute. Tovarășul reporter care a fost atunci la noi își amintea probabil ce atmosferă de muncă și învățătură era la noi. Trebuie să vă spun însă că, cu toate greută-

țile care au fost, imi aduc aminte cu multă plăcere de anii aceia. — E mult de atunci, dar nu o vîncie... Cîți ani aveți în '55? — În 1955 aveam 27 de ani. După intrarea în funcțiune a fabricii am lucrat la fermentație, unde au fost multe greutăți; oamenii erau tineri, dar foarte entuziaști, dormeau să învețe și să participe la fabricația antibioticelor românești. În 1957 am trecut la un institut de cercetări antibiotice care s-a înființat chiar la Iași. Acest institut a funcționat apoi în cadrul întreprinderii și am lucrat acolo ca director tehnic. Totul era nou, mai ales din cauză că nu cunoșteam munca de cercetare, ca și o serie de alte probleme. Totuși, au fost obținute o serie de rezultate frumoase. În 1959 institutul s-a transformat în serviciu de cercetări în cadrul

unui departament de cercetare. După vreo patru ani am fost numit șef de producție unde lucrez și astăzi. — Se poate spune că ați străbătut un drum filozofic: de la practică, la cercetare abstractă și din nou la practică. — Da, dar în afara acestui drum filozofic — cum spuneți — aș adăuga și unul foarte concret; în acești ani m-am căsătorit și am o fetiță de 7 ani. — Să vă trăiască! Am vrea acum să știu care sint problemele principale ale tovarășului Nistor în 1965. — Sintem preocupati de creșterea productivității, de ridicarea productivității, de reducerea prețului de cost. Proiectul de Directive pune un accent deosebit pe fabricarea medicamentelor și dezvoltarea industriei de biostimulatori veterinari, probleme care țin în cea mai mare parte de noi. Noi lucrăm de vreo 5-6 ani la o serie de biostimulatori

(oc) s-a discutat într-un mod foarte serios problema automatizării unor procese de bază ca fermentația și extracția. Referitor la ceea ce spunea tov. profesor Halunga despre tinerii noștri intelectuali, aș vrea să adaug cîteva cuvinte. La noi în fabrică observ că tinerii studiază serios, deși e loc și de mai bine. În 1955 trebuia să cutăm puțin să găsim un tînar care să aibă școala medie. Azi, cei mai mulți dintre tinerii au urmat cursurile școlilor medii, tehnice, la facultăți — o serie de muncitori au ajuns ingineri și lucrează acum în fabrică. Un fapt semnificativ: în perioada anului 1955 directoarea fabricii noastre lucra în secția fermentației, era șefa de secție, acum ca directoare are o pregătire superioară. Așa cum spunem, nu a rămas nimeni pe loc. Toți am învățat, pentru că eu fost obligată de viață. Din acest punct de vedere situația nu s-a schimbat. Trebuie să ne perfecționăm în

Nu m-aș despărți niciodată de S. M. T.-ul meu

ION PALADE (aprilie 1955), eroul reportajului „Un sol al primăverii”. Tractorist, frunța ai recoltelor bogate, 2800 de kg porumb pe fiecare hectar lucrat de el. Candidat de partid. Hotărât să nu se despărta niciodată de S. M. T.

Iunie 1965: șef de brigadă la S. M. T. Muntenii de Sus — Vaslui.

— Să începem cu începutul, ne spune tovarășul Ion Palade, ultimul „la cuvînt”. Din 1955 am continuat să lucrez în S. M. T. ca tractorist pînă în 1961. Am lucrat pe toate tipurile de tractoare care au existat în S. M. T. — că-

Am în brigadă 15 oameni, la început aveam 9. Majoritatea sint elevi de la școlile de tractoriști. Toți sint urmești. Toți sint băieți buni, din cei care au făcut cursurile de 9 luni. În special brotația care vin din provincia 1964, sint foarte bine pregătiți profesional. În unele părți mai lasă de dorii disciplina, a adevărat, dar sint tineri. Propriu-zis această indisciplina nu se manifestă în producție, în ce privește meseria pe care și-au ales-o, lucrează frumos și bine, mai sint însă copilăroși.

— Noi sintem o brigadă foarte unită, solidară. Dacă este nevoie, fiecare îl ajută pe celălalt, nu există dezbînări: dacă cineva pățește un necaz, apoi toți se ajută între ei. Altfel, tinerii nu prea au greutăți, cîștigă destul de bine dar nu știu să fie chibzuiți. Eu duc o luptă strănică cu dișii, le spun să se îmbrace bine, să depună bani la C. E. C., dar mai sint unii care-i cheltuiesc aiura. Toți — începînd de la directorul S. M. T. și pînă la cel din urmă om din S. M. T. — că-

cutăm să-i îndemnăm să fie oameni serioși, să investe, să se îmbrace frumos, să ducă o viață demnă de toate condițiile care li se oferă. Ei, dacă ar ști! Băieții ăștia cum am lucrat noi la început, ar fi mare lucru. În 1952, de exemplu, lucram pe un tractor veche, și am trecut cu el pe toate haturile. Sprijineam înființarea primelor întovășiri agricole, a primelor gospodării agricole colective. Ei nu cunoșc aceste lucruri. Dacă le spunem noi ei se miră: chiar așa de greu a fost? Am dormit o primăvară întreagă pe dushima, pentru că nu aveam locuri precise de muncă. A-veam 17 ani cînd am venit de acasă la S. M. T. și umbiam cu opinci. Abia scăpăm din seceta din 1947, părinții o duceau foarte greu. Tinerii noștri trebuie să aște cum au trăit părinții și chiar noi, cei mai în vîrstă ca ei, pentru a vedea în ce condiții lucram noi și în ce condiții lucrează ei acum. Numai astfel vor putea prețui ceea ce au acum. O brigadă era împărțită pe atunci în 4 sate. În 1955 nu aveam decît un singur tractor, acum avem 15 tractoare. Și ce tractoare! 7 tractoare de 650, ultimul tip, foarte bun.

— Credeți că oamenii țin la dumneavoastră? — Ca să fiu sincer, da, cred că cei din brigadă țin la mine pentru că eu nu abuzez de funcția mea. Un comunist trebuie să fie tot timpul comunist și la serviciu, și acasă, nu poți să fii comunist cu ora. — D-voastră cum stați cu studiile? — Așa și așa. În aceste 10 ani am reușit să-mi completez studiile, vreau să merg mai departe, să termin școala medie. Depinde de de mine dar și de lucrări, și de specificul muncii. Este greu, nu poți pleca la școală cînd ai lucrări de campanie. Acum va trebui să mă înscriu la fără frecvență și bănuiesc că îmi va fi greu. Este foarte necesar să-mi termin școala medie, pentru că aș vînda munca de șef de brigadă nu poți să mergi înainte fără învățături; tineretul vine complex pregătit, trebuie să știi să-l dai răspunsurile la toate problemele pe care îi le pune.

— Dacă terminați școala, ce aveți de gînd să faceți mai departe? — Nu voi pleca în nici un caz din S. M. T., pentru că l-am îndrăgit foarte mult. Nu am lipsit nici o zi de la muncă, doar cînd am avut concediu medical. M-am obișnuit foarte mult cu S. M. T.-ul. Nu, nu aș putea pleca în altă parte.

ÎNTÎLNIRE CU EROI AI REPORTAJELOR NOASTRE

ION PALADE

Ing. ION NISTOR

GHEORGHE FILIPOIU

ION GEORGESCU

DUPA 10 ANI - IMPREUNA LA O MASA ROTUNDA A „SCINTEII TINERETULUI”

Munca făcută cu dragoste, cu cinste și sinceritate, devine o bucurie. Un mare savant spunea: „Nu există plăcere mai mare pentru un om decît aceea de a sta cu adevărul față în față”.

Și peste 10 ani voi da același răspuns: învățăm

Ing. ION NISTOR (octombrie 1955), eroul reportajului „Penicilină”, consacrat lucrărilor pregătitoare pentru intrarea în funcțiune a fabricii de penicilină de la Iași. 27 de ani, șeful sectorului de fermentație. Febril, minuțios în fiecare detaliu.

Iunie 1965: șef de producție la Fabrica de antibiotice din Iași.

— Aș vrea să vă spun, începe inginerul Ion Nistor, că în perioada anilor 1955 nu erau prea multe de discutat despre producția de antibiotice la noi în țară; abia în luna decembrie a celui ai s-a pornit fabrica noastră.

— Totuși, reportajul nostru v-a găsit la Iași, pe schelele construcției. — Era o perioadă premergătoare intrării în funcțiune a fabricii. Era perioada cînd se făceau ultimele finisaje la instalații, la aparate, se făceau o serie de probe cu apă, o serie de probe efective la instalațiile de prelucrări ș.a.m.d.

— E mult de atunci, dar nu o vîncie... Cîți ani aveți în '55? — În 1955 aveam 27 de ani. După intrarea în funcțiune a fabricii am lucrat la fermentație, unde au fost multe greutăți; oamenii erau tineri, dar foarte entuziaști, dormeau să învețe și să participe la fabricația antibioticelor românești. În 1957 am trecut la un institut de cercetări antibiotice care s-a înființat chiar la Iași. Acest institut a funcționat apoi în cadrul întreprinderii și am lucrat acolo ca director tehnic. Totul era nou, mai ales din cauză că nu cunoșteam munca de cercetare, ca și o serie de alte probleme. Totuși, au fost obținute o serie de rezultate frumoase. În 1959 institutul s-a transformat în serviciu de cercetări în cadrul

unui departament de cercetare. După vreo 5-6 produse care lucrează acum pe bază de antibiotice care se administrează în hrana animalelor cu scopul de a le biostimula dezvoltarea, de a micșora mortalitatea. Cantitățile realizate de noi nu au reușit însă să satisfacă cerințele, în comparație cu necesarul și avem în perspectivă construcții în valoare de 140 milioane lei pentru prepararea biostimulatorilor și a unor serii de vitamine. Medicamentele au o viață relativ limitată și noi trebuie să ne dezvoltăm producția, la nivelul cerințelor actuale; unor game întregi de produse va trebui să le ridicăm valoarea terapeutică. De asemenea, ca ocazia dezbaterii proiectului de Directive (și aș vrea să mă refer la faptul că avem o muncă serioasă de colaborare cu Institutul de proiectări pentru automatizare unde lucrează și tovarășul Mo-

continuare. Cred că și peste zece ani voi da același răspuns: învățăm. Viața ne va cere aceasta mereu.

O viață obișnuită

GHEORGHE FILIPOIU (octombrie 1955), eroul al unui reportaj consacrat trecerii în cîntecă celui de-al II-lea Congres al partidului. Lăcătuș la I. M. S. Roman, tinăr, tăcut, retras, modest, omul spre care se îndreaptă atenția întregii echipe pentru a-l ridica la nivelul celorlalți.

Iunie 1965: tot lăcătuș la I. M. S. Roman (și, după cum se va vedea, aceeași modestie incoruptibilă).

— Pot să spun și eu ceva? — Vă rugăm foarte mult tovarășe Filipoiu. Cu atît mai

— De ce? — Fîndcă scotesc că am o viață foarte obișnuită, ca foarte mulți alții, sint căsătorit de 3 ani, am o fetiță de 4 luni, în uzină am cîteva elevi pe care mă străduiesc să-i cresc cu aceeași atenție cu care și eu am fost ridicat de Lețeanu și Marin.

— Și nu vi se pare că aceasta „viață obișnuită” e suficient pentru a stîrni interesul unei întîlniri peste 10 ani? — Ba da, admită liniștit, tovarășul Filipoiu.

— Sintem gata să ne întîlnim peste alți 10 ani ca să ne spuneti la fel ca azi, că duceți „o viață obișnuită ca alții alții din țara noastră”? — Ne place viața obișnuită din țara noastră!

NE VOM REVEDEA ÎN 1975!

Acestate sint biografiile de un deceniu ale eroilor adunați la masa rotundă a „Scintei tineretului”. Comentariile par a fi de prisos. Ne-am aflat vreme de șase ore în fața unor oameni pentru care istoria a lucrat intens și rodnic. Sint oameni care, în zece ani, și-au înfăptuit idealuri și visuri, un deceniu, în care viața fîndu-se așezat definitiv pe temelii solide. Toți nouă sint autori de prestigiu a unor fapte care îi așează printre oamenii înaintați ai societății noastre socialiste.

Asadar, nu ne-am înșelat scriind despre ei în 1955, cu îndreptățire au visat reporterii atunci împlinirile lor viitoare. Oamenii aceștia, cu excepția unuia singur, nu și-au schimbat în cei zece ani meseria, locul de muncă. E oare aceasta un simplu amănunt? Mult mai mult decît atât. Faptul recomanda stăruirea o futei importantă a chipului moral al unor oameni care se dăruiesc profesiunii, meseriei pe care și-au ales-o, nu temporar, ci

pe viață. Intre ei și uzina, S. M. T., școala sau institutul de cercetări în care lucrează există un nesoris contract moral de statornicie, există respectul și încrederea în colectivul în care s-au format și în mijlocul căruia ei se sint o celulă indistructibilă.

Tinerii și adolescenții de acum zece ani, care creștea atunci sub aripa maștrilor și profesorilor, sint astăzi îndrumători, fiecare a fînt și prezice acum, cu amănunte, ce tineri ajută, cum îi ajută, ce mare răspundere a creșterea generației care ne urmează. „Trebuie să înțeleg marea, spunea muncitorul Stancu de la „Tractorul”, cu să-i pot înțelege pe cei tineri. Sint obligat”.

Toți participanții la discuție, s-au întîlnit, de asemenea, pe cîntul unei idei fundamentale: destinul lor este indistructibil legat de destinul țării. Nici unul dintre ei nu ar fi cunoscut aceste împliniri în alta condiție decît cele ale socializării, decît în ambianța stimulatoare a orînduirii celei mai progice pentru reali-

zarea idealurilor de fericire ale omului. Recunoștința fierbinte față de partid, față de cel ce a condus țara pe drumul făturii unei asemenea realități pe care au înfăptuit toate visurile generației tinere — acesta a fost seninul și semnificația care a dominat confruntarea destinelor a nouă eroi luați la întîmplare din masa a altor cîteva milioane.

În încheierea discuțiilor s-a făcut propunerea de a ne întîlni, în exact aceeași componență, peste alți zece ani, adică în 1975. Ideea a trezit entuziasmul tuturor.

— În 1975 voi avea 82 de ani, a spus profesorul Halunga. Amîntul nu are de fapt nici o importanță, conați și pe mine. Vin în mod sigur.

— Vă revedem, deci, în 1975!

**ION BĂESU
RADU CĂSĂSU**

OBIIECTIV PRINCIPAL: PROGRESUL TEHNIC

(Urmare din pag. 1)

lului tehnic și calitativ al produselor au favorizat creșterea exportului de mașini, utilaje și instalații care au atins în 1965 un volum de peste 3 ori mai mare decît în 1959, ponderea lor în totalul exportului sporind de la an la an.

Cu aceste realizări ne mîndrim. Demne de laudă ni se par însă înainte de toate faptele oamenilor, munca constructorilor de mașini, majoritatea meșteri cu înaltă calificare, proiectanții precipești sau muncitorii de mare nădejde și care numără printre ei (și nu numai) mulți comunisti. Sub conducerea organizațiilor de partid, prin munca și exemplul personal al comunistilor am obținut aceste succese. Edificatoare sint în acest sens, succesele colectivelor

din marile unități constructoare de mașini, U. C. M. Reșița, „I. M. Ploiești, Uzinele de tractoare și cea de autocaioane Brașov, și multe altele care și-au depășit toate angajamentele luate în cîntecă Congresului partidului. Aș vrea să aduc în același timp laude din partea conducerii ministerului, miilor de tineri din întreprinderile noastre, cărora le revine nu numai meritul de a se număra printre entuziaști, dar meritul foarte concret de a fi unii dintre realizatorii de bază ai unor dintre cele mai frumoase succese ale noastre. Mobilizarea de organizații de tineret, care ne-au dat în acești ani mult ajutor, ei au înscris în anii șesenalului pagini de veritabile succese în toate domeniile — de la construcțiile de tractoare sau locomotive Diesel, pînă la construcțiile de instalații de foraj sau mașini de înaltă precizie. Aș vrea să subliniez această răspundere

pasionată, calificată, disciplinată a acestor tineri la chemările partidului.

— Care sint perspectivele cele mai importante în domeniul industriei constructorilor de mașini? — Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966-1970, prin prevederile sale, pune în fața constructorilor de mașini obiective noi, de importanță deosebită. Continuuînd cu perseverență linia generală a partidului de industrializare a țării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele, proiectul de Directive accentuează din nou rolul și însemnătatea deosebită a acestei ramuri. Este demn de reținut, de pildă, că prevederile partidului au în vedere necesitatea de a obține din producția internă aproximativ două treimi din cantitatea de mașini, instalații și utilaje pentru înzestrarea ramurilor

milioane kW. Pentru sistemul hidroenergetic Porțile de Fier, s-a prevăzut execuția în țară a echipamentului hidromecanic pentru baraj și elctuz și a trei hidroagregate.

— Corepunzător cu necesitățile de mecanizare a lucrărilor din agricultură, se va mări și diversificarea producției de tractoare și mașini agricole.

În lumina acestor perspective prevăzute în proiectul de Directive care stau în fața tinerilor constructori de mașini? — E limpede, programul trasat de partid este alt de vast, obiectivele sint alt de importante încît cerințele care stau nu numai în fața tinerilor, dar a tuturor constructorilor de mașini nu sint nici puține, nici ușoare. A le cuprinde aici este foarte greu. Dar dacă este să ne rezumăm la cîteva, atunci pe trei-le-aș cita în primul rînd: munca făcută cu pasiune, învățătura neîntreruptă, disciplina. De la bun început tinerilor trebuie să le fie foarte limpede că succesele mari câmp care ne cheamă partidul nu se pot înfăptui fără această activitate creatoare, zi de zi, an de an, pe care o numim cu un singur cuvînt, dar alt de frumos — munca. Ea va trebui însă să fie foarte strîns împletită cu învățătura, cu ridicarea neîntreruptă a calificării profesionale. Tot ce se prevede în proiectul de Directive este legat de tehnica nouă, iar această tehnică se leagă de învățătura. Mai ales în acest domeniu, al însușirii tehnicii contemporane, al aplicării ei în munca de fiecare zi, tineretul nostru are foarte multe posibilități. Proiectele de Directive prevăd pentru toate ramurile, creșterea nivelului lor tehnic, promovarea cu pași mai hotărîți a progresului tehnic în toate unitățile industriale. Așa cum este și firesc, această măsură impune o neîntreruptă activitate de perfecționare a cunoștințelor profesionale, oferă tinerilor cîmp larg de afirmare.

Muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, lucrătorii în procesul de producție sau în munca de concepție, tuturor se adresează acest îndemn. Și în sfîrșit o a treia cerință — disciplina, de la forma ei cea mai simplă — prezența la timp la lucru, folosirea din plin a acestui timp, pînă la utilizarea cu maximum de randament a utilajelor. Pe toate trei, reunite, în fiecare muncitor, tinăr sau vîrstnic, le-aș numi triunghiul de aur, singurul în stare să ducă la asemenea realizări minunate cum ne cheamă partidul să înfăptuim în viitorii ani.

Noi tipuri de lasere cu gaze

La Institutul de fizică atomică cu fost construite noi tipuri de lasere cu gaze. După cum se știe, laserul este un aparat care generează lumină stimulată, este cărei aplicații sint din ce în ce mai importante în știință și în practică.

Cu ajutorul acestor aparate, specialiștii noștri au precizat unele proprietăți ale radiației laserului, a căror cunoaștere contribuie la stabilirea modului de funcționare a acestor noi instalații apărute în tehnica mondială și, pe această bază, să se precizeze domeniile în care trebuie orientate studiile în viitor.

(Agerpres)

de peste hotarele

Sudul însingurat

Pașnicul Nil a devenit amenințator. Apele sale au crescut vertiginos, iar mlaștina fără de sârșit a Bahr El Ghazalului s-a revărsat înghițind kilometri de uscat — cu case, cu păduri, cu șosele. Plouă dintr-una, o ploaie torrențială. Urmele drumurilor s-au șters. Micile așezări sînt pustii. În calea apei, neputincioși oamenii bat în retragere. Natura dezolantă pare necruțătoare.

Dar în momentele acestea cînd apa devastează imense întinderi din cele trei provincii meridionale ale Sudanului, răscolii suduși au lansat acuiri de o forță neegalată încă. Ei au ales momentul cu abilitate: căile de comunicație terestre sînt impracticabile. Obișnuitul cursu fluviale sînt paralizate nu numai de revărsarea apelor ci și de deplasarea unor gigantice mase de vegetație care blochează circulația pe Nil și pe afluenții săi. Echipajele nu riscă să pornească cu navele pe drumul de apă. Rămîne o singură legătură între Khartoum și sudul țării: cea aeriană. Intăriri militare pot fi cu greu truse din nord către sud.

Și odată cu natura sălbatică, au pornit la atac și răscolii suduși...

La baza militară aeriană americană de la Da Nang, după un atac al forțelor patriotice

Sesiune „fără originalitate“

Într-unirea-fulger a Consiliului N.A.T.O. la Paris a fost înmăntată cu două săptămîni înainte. Această sesiune nu se încheiează nici printr-o sesiune anuală obișnuită ale N.A.T.O., nici printr-o reuniune extraordinară care, de obicei, se ține la o zi la alta. De aceea, evenimentul a fost caracterizat ca avînd mai mult o importanță „psihologică“. Deplasarea lui George Ball la Paris s-a transformat în ultimă instanță într-una din numeroasele „mistini de explicare“ a politicii americane. Acesta nu este un lucru nou. Ball personal a fost însoțit de președinte, cu câteva luni în urmă, cu o misiune similară. Același lucru l-a făcut și noul ambasador la Saigon, Henry Cabot Lodge.

Subsecretarul de stat american a făcut în fața colegilor săi o expunere asupra situației din Vietnamul de sud. Unele surse americane aveau asigurări că declarațiile conțineau „elemente noi“, fără a face însă precizări. Ceea ce a rezultat însă în mod concret este că aliații S.U.A. din N.A.T.O. au fost puși la curent cu planurile americane de sprijin a efectivelor în Vietnamul de sud. Ocupîndu-se de perspective „verii grele“ pe care S.U.A. o au de înfruntat în această regiune, Ball a anunțat (și aceasta constituie prima confirmare oficială) creșterea efectivelor pînă la 100.000 de oameni „în următoarele câteva luni“. Astfel, el nu s-a departat cu nimic de ultimile declarații făcute de președintele Johnson (chiar în ziua cînd la Paris aveau loc întîrzierile în cadrul Consiliului N.A.T.O.), și anume că „vor fi necesare sprijin substanțiale ale efectivelor de trupe“.

În lumina acestor declarații se conturează mai precis tendințele reale ale misiunii lui George Ball. Nu poate fi exclusă probabilitatea unei „pregătiri“ în vederea continuării escaladării războiului în Vietnamul de sud. Părerea aceasta se impune cu atît mai mult cu cît din stîrle aprute după sesiunea de la Paris au devenit cunoscute reacțiile interlocutorilor lui Ball.

Astfel corespondentul U.P.I. la Paris, transmite: „Surse ale N.A.T.O. afirmă că ceilalți vorbitori — ministrul de externe al Belgiei, reprezentantul permanent al Canadei, ministrul de externe italian și-au exprimat în întregime față de situația dificilă în care se află Statele Unite în Vietnam, dar au subliniat răspunderea pe care o au ei față de opinia publică din țările respective“. Argumentul este extrem de sensibil atît pentru aliații S.U.A. din N.A.T.O. cît și pentru politica S.U.A. în genere.

În contextul acestui dialog fără puncte de contact, întrîntirea de la Paris s-a rezumat a fi un schimb de păreri „fără mare originalitate“. (FRANCE PRESSE) asupra situației din Vietnam. Dacă diplomația americană scotă cumva într-o „raliere morală“ la politica agresivă promovată în Vietnam, ea are toate motivele să fie decepționată de înfrîntura de la Paris.

P. NICOARA

Orașul Da Nang aproape încercuit de către partizani

Miercuri dimineața, în apropiere de Da Nang au avut loc noi lupte între forțele de eliberare națională din Vietnamul de sud și trupele guvernamentale. 26 de soldați guvernamentali au fost scoși din luptă. Agenția Reuter relatează că orașul Da Nang este aproape încercuit de forțele de eliberare națională, care efectuează o manevră de invăluire în sud. Lupte înverșunate se duc, de asemenea, în regiunea localităților Da Nang, la nord de orașul Kontum și Da Nang. Avioane americane și sud-vietnameze au efectuat miercuri raiduri intense bombardînd regiunile de junglă în provincia Quang Tin.

Noi acte agresive împotriva R. D. Vietnam

HANOI 14 (Agerpres). — Mistinea de legătură a Institutului comandament al Armatei Populare Vietnameze, a adresat Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam un mesaj, în care protestează împotriva bombardamentelor întreprinse de aviația americană, la 13 iulie, asupra provinciilor Thanh Hoa și Yen Bai. Avioanele americane au efectuat, de asemenea, un nou raid asupra orașului Son La, capitala regiunii de nord-vest. În orașul Yen Bai, centrul provinciei cu același nume, au fost bombardate spitale și obiective economice.

Messagele menționează că „jaaceastă nouă serie de atacuri a aviației S.U.A. și bombardarea de spitale și instituții medicale, constituie acte de barbarie condamnate de întreaga omenire progresistă“.

HANOI 14 (Agerpres). — Ministrul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității la 14 iulie o declarație în care condamnă guvernul S.U.A. pen-

triu intensificarea războiului împotriva R. D. Vietnam. În numai cinci zile, de la 9 la 13 iulie 1965, se subliniază în declarație, avioanele americane au bombardat și mitraliat în repetate rânduri numeroase regiuni populate și capitala provinciei Yen Bai, precum și regiuni populate din provinciile Nghe An, Thanh Hoa, Phu Tho și Son La.

Este pentru prima dată, se menționează în declarație, cînd avioane americane pătrund foarte adînc pe teritoriul R. D. Vietnam, făcînd un nou pas extrem de primejdios în „escaladarea“ războiului, amenințînd serios pacea în Indochina și în Asia de sud-est.

Guvernul R. D. Vietnam, se arată în declarație, protestează împotriva noilor aventuri militare americane și cere cu hotărîre ca guvernul S.U.A. să pună capăt actelor de război împotriva R. D. Vietnam, să înceteze războiul agresiv în Vietnamul de sud, să-și retragă toate trupele și armamentele de acolo, să respecte și să aplice cu strictețe acordurile de la Geneva din 1954.

La Helsinki continuă

Congresul mondial pentru pace

HELSINKI 14. — Trimisul special Agerpres, N. Ionescu, transmite: Comisile constituite în cadrul Congresului Mondial pentru Pace, independență națională și dezarmare generală s-au întrunit miercuri pentru a adopta comunicările — întocmite de comiteele de redactare — care urmează să fie prezentate joi în sesiunea plenară.

Grupul de lucru, alcătuit din reprezentanți ai fiecărei delegații, care a examinat problemele privind mișcarea mondială pentru pace și organizarea Consiliului Mondial al Păcii și-a încheiat lucrările. A fost adoptată hotărîrea de a se alege un nou Consiliu Mondial al Păcii. Din Consiliu face parte aproximativ 500 de personalități care reprezintă mișcarea mondială pentru pace din 104 țări. Din partea mișcării pentru pace din R. P. Română au fost aleși în Consiliul Mondial al Păcii — Athanasie Joja, Horia Hulubei, Geo Bogza, Nestor Ignat și Sanda Ranghet. În legătură cu propunerile făcute în sensul modificării organizării și funcționării viitorului consiliu, s-a hotărît ca peste sase luni să fie convocată reprezentanții mișcărilor pentru pace în scopul adoptării hotărîrilor definitive. În prealabil, acestea vor fi examinate în cadrul fiecărei organizații naționale.

Este evident că, în asemenea formulă ar permite o influență crescîndă a R.F.G. în domeniul folosirii arsenalului nuclear occidental. Pericolozitatea acestei perspective este evidentă.

Suspiciunile trezite de eventuale lăturări înarmării atomice vest-germane sînt vîi și în capitalele țărilor vest-europene, la Paris ca și la Londra. „Germanii — remarca C. Sulzberger în NEW YORK TIMES, referindu-se la poziția Parisului — nu au arme nucleare și de Gaulle nu are vreun motiv de a le oferi vreuna. Se învece motivul plauzibil al securității europene dar nu poate fi ignorat nici interesul Franței de a-și asigura poziția predominantă, rămînd singura putere nucleară occidentală alături de anglo-americiani“. Remarca lui Sulzberger atinge sfera complexă a relațiilor intercontinentale. Propunerea americană a fost prezentată ca o încercare de a veni în întîmpinarea propunerii din 1958 a lui de Gaulle privind crearea unui directorat atlantic. Acest directorat, cerut acum 8 ani la Paris, trebuia să fie un triumvirat în care Franța ar fi fost alături de anglo-americiani purtătorul de cuvînt al Europei occidentale. E sigur însă că ea n-ar putea juca acest rol în „comitetul selectiv“ în care Bonn-ul ar avea inițiativa.

Surse autorizate din capitala americană semnalau ieri că „ideea de bază a administrației Johnson în problemele K.N.M. rămîne neschimbată“. Într-un comentariu al lui Endre Marton, ASSOCIATED PRESS opinia că există puține șanse pentru realizarea unui progres în crearea sistemului nuclear atlantic, după alege-

PE SCURT

● SUB AUSPICIILE Asociației de prietenie Danemarca-România, Muzeul Național din Copenhagen a avut loc recent o manifestare culturală românească. S-a jucat o conferință despre arta populară românească și au fost vizionate filme documentare despre arta noastră populară.

Festivitățile de la Paris

● FESTIVITĂȚILE prilejuate de sărbătoarea națională a poporului francez — 14 iulie — s-au desfășurat în întreaga țară încă de marți seara, cînd în orașe au fost organizate serbări populare. Miercuri dimineața pe Champs-Elysees a avut loc tradiționala defilare militară în prezența președintelui de Gaulle, a membrilor guvernului și corpului diplomatic. După defilare, președintele Franței, a oferit în grădina Elysee-ului o recepție.

● LA 14 IULIE, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, și Cen I, vicepreședintele Consiliului de Stat al R. P. Chineze, au avut o întîlnire cu membrii delegației Adunării Naționale a R. D. Vietnam, condusă de Hoang Van Hoan, vicepreședintele Comitetului permanent al Adunării Naționale, membru în Biroul Politic al P.C. al Partidului celor cîmuniste din Vietnam, care se află în vizită de prietenie în R. P. Chineze. Cu această ocazie au avut loc o convorbire cordială.

A. Stevenson a încetat din viață

● ADLAI STEVENSON, reprezentantul Statelor Unite la Organizația Națiunilor Unite, a încetat din viață miercuri la Londra în urma unui atac de cord. Stevenson se afla în capitala britanică în drum spre Washington, după ce a participat la Geneva, la reuniunea Consiliului Economic și Social al O.N.U. În cursul dimineții el avusese o întîlnire cu Stewart, ministrul de externe britanic. Diplomatul american era în vîrstă de 65 de ani.

● OBIECTUL ZBURĂTOR neidentificat, apărut pentru prima dată deasupra Antarcticii și semnalat apoi deasupra Americii Latine, Portugaliei și Ciprului, a fost observat marți de mii de persoane din statele Ohio, Pennsylvania, Virginia și Maryland (din S.U.A.). La început s-a crezut că este obiect ar putea fi un balon meteorologic lansat de serviciile de spionaj, dar nici un astfel de serviciu nu a confirmat lansarea unui balon. Unii emi părerea că misterios obiect ar putea fi un satelit militar. Descrierea acestui corp zburător făcuse de noi marșuri oculare sînt similare cu cele făcute de martorii oculari din Portugalia.

● Incidente în parlamentul sud-coreean. Adunarea Națională a Coreei de sud, convocată într-o sesiune extraordinară pentru a ratifica tratatul privind „normalizarea“ relațiilor între Coreea de sud și Japonia, și-a amînat miercuri pentru a doua oară lucrările. France Presse relatează că reprezentanții opoziției au luat cu asalt tribuna Adunării Naționale, ocupînd locul președintelui și zădărnîcînd dezbaterile. Tribuna

Adunării Naționale s-a transformat într-un adevărat teatru de luptă între membrii opoziției și ai partidului de guvernămînt.

Tratatul privind normalizarea relațiilor între Japonia și Coreea de sud a fost semnat la 22 iunie la Tokio, după convorbiri care au durat mai bine de 13 ani. Sesiunea lui a fost urmată de puternice demonstrații de protest atît în Japonia cît și în Coreea de sud.

Complexitatea factorilor și intereselor în joc în disputa nucleară privind „integrarea“ regiunii de coastă atlantică, face foarte dificilă o apreciere fermă asupra deznodămîntului.

Cerut este că nici formula „comitetului selectiv“ nici relansarea proiectului forțelor nucleare atlantice nu face decît să agraveze contradicțiile intercontinentale. Rămîne, de asemenea, fapt cert că, așa cum remarcă ziarul francez, zădărniciile zădărnicele trecute TRIBUNE DES NATIONS: „Într-o lume care vîdește o dorință și o preocupare uriașă pentru pace, proiectele care oferă Bonn-ului posibilitatea unor pași spre trăgaciul nuclear se vor lăsa de dificultăți cu atît mai mari cu cît pericolul pe care-l creează e mai evident“.

Atacul a început la Wau

● Odată cu revărsarea apelor

Luptele din provinciile meridionale ale Sudanului

pe cînd Sudanul era sub dominația britanică, a izbucnit o răscoală. Stăpînii de atunci ai țării au reacționat cu perfidie: au izolat regiunile sudice (în care trăiește o populație de origine africană) de partea nordică a țării. Între cele două zone a fost instituită o blocadă, paralel cu stîrnirea discordiei între populații. Prăpastia săpată s-a adîncit iar atunci cînd blocada a fost ridicată amonizițiile dintre nordici și sudici au persistat. De aceste neînțelegeri s-au folosit (și se mai folosesc încă) acele forțe din interior și din exterior care încearcă să împiedice dezvoltarea independentă a Sudanului.

Forțele politice din sud sînt divizate. Ele nu au o poziție comună în problemele prezentului și nici în ceea ce privește programul de viitor. Unele preconizează separarea sudului de nord, altele — o federație. Există reprezentanți ai sudului care limitează revendicările la acordarea unei autonomii regionale. Imposibilitatea precizării unui punct de vedere unitar derivă și din diversitatea triburilor care populează sudul (acestea triburi vorbesc aproape 40 de limbi). Între aceste triburi domnesc adevăratei care își au originea în același trecut colonial. Unii politicieni se gîsesc în exil, lipsiți fiind de orice influență reală asupra populației. Este greu de întocmit un tablou exact al forțelor care au dezlîntat actuala acțiune armată, deoarece mult din datele de care dispunem sînt contradictorii.

Explozia sîngeroasă a fost precedată de avertismentele unor oameni politici din provinciile sudice. Ei au atras atenția asupra necesității de a pune capăt represaliilor la care se dedau autoritățile și de a se aplica măsuri de ordin economic și administrativ care să repare consecințele anilor de dominație colonială. În unele chestii mîri la realitate. Divergențele — de multiple origini — au dus la demisia ministrilor suduși din guvern.

Haosul s-a instalat în sudul Sudanului. Activitatea economică este paralizată, bîntuie foametea și bolile. Autoritățile își reduc sfera de acțiune la marile orașe. Peste foa s-a mai turnat puțină benzină și din Congoul vechi, Chombe avînd vechi conturi de reglementat cu Khartoum.

Autoritățile se declară totuși optimiste. Comandamentul armatei din provinciile meridionale promite „succesul operațiunilor militare ale forțelor guvernamentale“. Deocîndată, crește numărul morților și răniților: sute și sute de oameni. Curge sînge. Iar natura nu-și potolește furia...

EUGENIU OBREA

Principiul port al Liberiei, Monrovia, nu se deosebește de multe altele de altă parte: care punctează, ici și colo, fără mînsorît al Africii occidentale. Danele sale sînt ocupate permanent de nave din diferite colțuri ale lumii; macaralele uriașe, ca și spiralele încoavitate, sau poveri de docuri, urzi negri, poartă lăzi și baloturi; vacarmul și animația pestriță caracteristică orașului port din această parte a lumii nu lipsesc nici ele. Și totuși Monrovia se poate mîndri cu registrele sale de care consemnează existența unei flote uriașe, cu un tonaj brut de 14,7 milioane tone. Cîtra plează Liberia pe locul al treilea în rîndul purtătorilor maritim, înaintea lui New York și al lui San Francisco. În luna aprilie a acestui an, cînd în registrele sale navale au fost înscrise alie 17 nave, este un indicu că pavilionul liberian amenință tot mai serios pozițiile primitor doi clasici.

Oricine trebuie să recunoască că avem de-a face cu un record care strîstie

Pavilion „de închiriat“

tunci ce poate fi luată în mînjoc? Dezlegarea saradei poate fi ușor găsită într-un porturi de lege — sau mai bine sînt în lipsa unui paragraf, nu există nici o lege liberiană care să garanteze un salariu minim pentru marinarii. Și, în plus, impozitele plătite de armatori sînt foarte mari. Prin subterfuguri de navigație argumente care au determinat societățile navale din numeroase state să-și pună vasele sub pavilion „de închiriat“ liberian. Totul se a-

Acțiunile greviste, tot mai numeroase întreprinse în ultimă vreme de marinarii americani, întîlnite față de societățile care au determinat societățile navale din numeroase state să-și pună vasele sub pavilion „de închiriat“ liberian. Totul se a-

Acțiunile greviste, tot mai numeroase întreprinse în ultimă vreme de marinarii americani, întîlnite față de societățile care au determinat societățile navale din numeroase state să-și pună vasele sub pavilion „de închiriat“ liberian. Totul se a-

Acțiunile greviste, tot mai numeroase întreprinse în ultimă vreme de marinarii americani, întîlnite față de societățile care au determinat societățile navale din numeroase state să-și pună vasele sub pavilion „de închiriat“ liberian. Totul se a-

V. URSU

„Mariner-4“ se apropie de „planeta roșie“

Nava cosmică „Mariner-4“ urmează să înceapă fotografierea planetei Marte la 00,20 GMT în momentul în care se va afla la 11.200 de kilometri de „planeta roșie“. În perioada care a trecut de la lansarea navei (28 noiembrie anul trecut) această o parcurus 520 milioane kilometri. Semnalul radio lansat în direcția navei sau care sînt emise de aceasta, parcurg în prezent 12 minute. Începînd de miercuri (teacă cînd „Mariner-4“ a început să „simț“ atracția planetei, viteza ei de deplasare a sporit, fiind acum de 16.000 km pe oră, iar în cursul nopții de miercuri spre joi va fi de 18.400 km. Primele trei imagini ale suprafeței planetei, transmise spre Pămînt prin instalația de televiziune alături la bordul navei, vor fi publicate după 36-48 de ore.

William Pickering, conducătorul programului „Mariner-4“, într-o conferință de presă ținută la Pasadena (California), a avertizat totuși împotriva optimismului exorbitant, declarînd că „este posibil să nu obținem nici un clișeu“.